SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

No. 40. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 2, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 2-го БЕРЕЗНЯ 1988 Ч. 40. РІК XCV.

ЄТЬСЯ ПРОЦЕС ПІДГОТОВИ Х СЕСІЇ УНРАДИ

Філядельфія (УІБ). — У приміщенні дому УНР 20-го лютого ц.р.; відбулося чергове засідання Підготовчої Комісії для проведення Х Сесії Української Національної Ради. Як відомо, ця Комісія була покликана до життя у висліді осягнення остаточного домовлення між Державним Центром УНР і КУППО, з'ясованого в Декляраціі узгіднень і проєктів змін тимчасового закону Державного Центру УНР, до якої увійшли п'ять представників ДЦ УНР на чолі із заступником голови уряду М. Никішем і чотирьох представників КУППО, на чолі з її головою Зеноном Городиським. У початкових зустрічах Підготовчої Комісії 2-го і 16-го січня було обговорено цілі і завдання цієї Комсії, покликано підкомісії, в склад яких увійшли представники Державного Центру і КУППО, як рівнож з'ясовано програму праці цих підкомісій. І так до Програмової підкомісії увійшли: З. Городиський, М. Никіш, В. Шандор; до Резолюційної і складання Деклярації: М. Герець, В. Жила, Ю. Іхтіярів, І. Самійленко; до організаційно-господарської: Л. Веремієнко, П. Крамаренко, Ю. Мацик, Д. Ткачук; до Фінансової: Р. Барановський, Л. Веремієнко, К. Луценко; до Реєстраційної: Б. Андрієвський, Нисенко, Мінченко.

Поруч Підготовчої Комісії і підкомісій була покликана головна Виборча комісія, завданням якої є підготовка і переведення виборів кандидатів у члени УНРади від громадського сектора. До цієї комісії увійшли: П. Крамаренко, Ю. Храневич, В. Шандор — від Державного Центру, З. Городиський і В. Саленко — від КУППО.

У виборах до Громадського сектора прийматимуть участь платники Національного датку, які є членами Об'єднань Прихильників ДЦ УНР, Товариств Сприяння УНРади і Ради Прихильників УНР, а також члени політичних партій і організацій, яким, як платникам Національного датку, Тимчасовий Закон Державного Центру і Регулямін вибору членів Націонаальної Ради від Громадського сектора дозволяє на активне і пасивне право участи у виборах.

Виборча комісія Об'єднань Прихильників ДЦ УНР, Товариств Сприяння УНР, Рада Прихильників УНР, а також проводи політичних партій і організацій вже звернулися до свого членства із закликом взяти активну участь у виборчому процесі і виконати свої повинності, включно із сплаченням Національного датку за останні три роки, щоб мати активне і пасивне виборче право.

На діловому засіданні Підготовчої комісії було прийнято цілий ряд рішень, які вимагали попередньої консультації з відповідними чинниками Державного Центру, Президією КУППО і проводами політичних партій і організацій. І так прийнято остаточне рішення відносно дати, місця і програми Х Сесії, яка має відбутися в днях від 22-го до 25-го вересня 1988 р., в Бавнд Бруку, Ню Джерзі в приміщенні Культурно-Освітнього Центру при церкві св. Андрія Первозванного.

В прогарму Х Сесії УНРади включено поміж її діловою частиною також святковий бенкет, яким відзначиться зокрема завершення консолідації, досягнутої на цій Сесії, як новий етап спільної скоординованої праці Державного Центру на порозі чергового Тисячоліткття та за сучасних умов боротьби нашого народу проти наступу Москви. В цьому святковому бенкеті єдности національних сил, візьмуть участь поруч представників органів Державного Центру, проводів і членства політичних партій і організацій, також представники українських Церков, українських громадських, культурних, наукових і економічних установ, які своєю присутністю заманіфестують підтримку дій Державного Центру як леґітимного переємника актів державного будівництва 1918-20 рр. і дійсного речника сучасної боротьби українського народу за привернення державної суверенности і самостійности на його етнографічній території.

Учасники нарад Підготовчої комісії підкреслювали у своїх виступах, що до Сесії вже залишилося небагато часу для її ділової підготови. Адже ж сама підготова і проведенняк виборів до громадського сектору УНРади, згідно з Виборчим регуляміном і точками, прийнятими в Декляраціі узгіднень, потребує біля трьох місяців при одночасній кропіткій підготовці проєктів Резолюцій і Деклярацій Х Сесії УНРади.

Запроєктовано також дві доповіді, які будуть виголошені між діловими нарадами Сесії: про сучасний стан в Україні і про нові методи зовнішньо-політичної акцій Державного Центру.

Звернено належну увагу на організаційно-господарську частину підготови Х Сесії, а в тому й на потребу зібрання відповідних фондів не тільки на переведення самої сесії УНРади, але також і організації поваж-

(Закінчення на ст. 7-ій)

Фільми з України висвітлять в ЗСА і Канаді

Джерзі Ситі, Н. Дж. — На північно - американський континент приїхали тепер з України Іван Драч, поет і сценарист фільмів та кінорежисер Юрій Ільєнко, щоб тут зацікавити публіку фільмами виконаними українськими силами, які досі на Заході не були відомі.

Перша зупинка їх є в Торонто, де в часі від 1-го до 9-го березня ц.р. покажуть для загальної публіки такі фільми: „Білий птах з чорною познакою" (про Другу світову війну і УПА), „Вечір під Івана Купала" фільм накручений ще в 1978 році, який щойно тепер дозволили висвітлити публічно, „І в звуках пам'ять відозветься" фільм про Миколу Лисенка, „Пропала грамота" фільм із козацьких часів, і фільм який 22 роки був заборонений у СССР п. н. „Криниця для спраглих".

Після висвітлення цих усіх фільмів в Торонто, вони будуть показані в Бостоні в часі між 9-им і 11-им березня ц.р., в Ню Йорку між 12-им і 17-им березня, Лас Вегас 17-им і 23-им березня і в Сан Франсіско 23-им і 27-им березня.

Фільмарі з України мають намір цими фільмами збудити зацікавлення американських і канадських фільмових продуцентів і мати змогу показати ці фільми на міжнародних фестивалях, які відбуваються на північно-американському континенті.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н. Й. — Тут в неділю, 6-го березня ц.р., о год. 3:30 по полудні в залі церкви св. Покрови Громадський комітет 1000-ліття Хрищення України влаштовує концерт в пошану Тараса Шевченка. Виконавцями концерту буде чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії.

В НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧЕНО ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ П.Г.ГРИГОРЕНКА

Ню Йорк. (Л. Дражевська). — В неділю, 21-го лютого 1988 року українська громада Ню Йорку вшанувала пам'ять генерала Петра Г. Григоренка, одного з піонерів правозахисного руху в Совєтському Союзі, співзасновника Української Гельсінкської Групи. Сумна урочистість відбулася в свято-Володимирському соборі Української Православної Церкви. Єпископ Антоній у сослужінні настоятеля собору митрофорного протоієрея Володимира Базилевського, архипресвітера о .Сергія Кіндзерявого-Пастухова і диякона о. Андрія Кулика відправив урочисту панахиду. Багато було людей, найбільше українців, також росіяни, татари і евреї. Були Микола і Раїса Руденки, Лідія Рубан із сином Марком, якого привезли до Америки на лікування також новоприбула Стефа Гнатенко.

Після панахиди в церковній залі віддбулася поминальна тризна, під час якої тепло згадали покійного його приятелі, учасники правозахисного руху на Україні.

Микола Руденко сказав: „Коротка була наша дружба з генералом Петром Григоренком, дружба яскрава, міцна, цільна, але все ж дуже коротка. Її можна порівняти з шляхом метеорита, який летить по нічному небі і освітлює землю, його видно здалека, видно в усьому світі. Познайомила нас Зінаїда і я їй за це вдячний. Я ніколи не бачив і не знав людини світлішої, розумнішої і сильнішої духом. Він служив сумлінню власному і сумлінню цілого людства.

Петро Григорович прожив велике життя. Не було дня у нього, коли б він не віддавав би всього себе людям, людству, своїм землякам. З чотирнадцяти років пішов він з України, життя його кидало й метало по всіх усюдах — по безлічі окопів, бліндажів, госпіталів, військових частин, але душею він завжди був українцем.

Він жив серед атеїстів, так як і я прожив серед атеїстів своє життя, а на кінець прийшов до Церкви, так як і я прийшов до неї. Багато в житті нашому спільного, спільне хоча б те, що він 35 років віддав комуністичній партії, і я 35. Це навіть якось дивно, що цифри у нас збігаються. Але він побачив неправомірність і неправдивість цього шляху, і я його побачив. І от, коли ми побачили цю неправдивість ми не побоялися піднятися проти течії, підняти голос за правду, честь і совість. Часто питали в нього і питали в мене — що вас підняло, що змусило вас покинути, скажімо, високий добробут і піти в злидні а потім у табори і, як він, у психушки. Відповідь дуже проста: сумління. Людина сумління, на мій погляд, є справжній християнин.

Я про це нагадую тому, що сьогодні ми відзначаємо роковини його смерти в церкві, в парафії. Хай вічно живе це ім'я в серцях наших нащадків. Воно безумовно буде вічно жити.

Я кланяюся близькому другові, людині, яка віддала своє життя, героїчно йшла на жертви і допомагала вирвати його з лап каґебістів і з психушки. Я кланяюся Зінаїді Михайлівні Григоренко.

Хай же буде більше серед нас таких славних людей, як наш генерал Петро Григоренко".

Надія Світлична у своєму виступі згадала, що до останніх днів генерал Григоренко жив болями свого краю. Тяжко хворий, хотів чути новини про своїх друзів-правозахисників. Він би тішився якби знав, що тут сьогодні з нами Руденки.

Світлична прочитала уривок з листа, що його член УГГрупи Оксана Мешко написала 20-го червня 1978 року до П. Григоренка: „Наша купка членів УГГ мені асоціюється з художнім полотном, де зображено на арені купку християн, засуджених до страти, на яких випустили левів... Ті мужні і сильні мужчини, що стояли на краю, — вже знищені, черга тепер на дітей і безсилу старість... Але це відбувається потаємно, далеко від очей волелюбного християнського світу, і акт страти не лоскоче його нервів...

Українець і християнин Петро Григоренко ділив людей не за релігійними і національними ознаками, а на добрих і злих. Він намагався оточувати себе добрими людьми. „Вічна пам'ять Божому синові Петрові Григоренкові" — закінчила своє слово Світлична.

Близький приятель родини Григоренків архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів сказав, що покійний брат наш залишився особливим у нашій пам'яті. Він був символом духовного відродження, духовного оновлення, ради якого дуже багато людей принесли себе в жертву.

(Закінчення на стор. 7)

Відбудеться Фестиваль духовних пісень у Трентоні

Трентон, Н.Дж. (С. Котляр). — Родина Поповичів і Хор Української Баптистської Церкви в Трентоні, Н. Дж. влаштовують фестиваль духовних пісень 13-го березня 1988 року, о годині 2:30 після обіду в Першій Баптистській Церкві при Бридж та Сентре вулицях у Трентоні.

Хор Української Баптистської Церкви в Трентоні виступив перший раз, приймаючи участь у святкуванні 1000 ліття Християнства в Україні. Пізніше, хор разом із родиною Поповичів прийняв участь у святкуванні 45-ліття УПА й 24-го січня 1988 року у святкуванні 70 ліття Державности. Родина Поповичів декілька вечорів співала духовні пісні в Українському Народному Домі у Трентоні, і також співала на Українському Фестивалі в Ґарден Артс Сентрі в Ню Джерзі.

Цим разом хор Української Баптистської Церкви в Трентоні разом із родиною Поповичів щиро бажають поділитися із українцями міста Трентону й околиць чудовими новими піснями з України та іншими маловідомими українськими релігійними піснями, які глибоко торкаються української душі.

Цей фестиваль буде також доброю нагодою для слухачів побажати успіху родині Поповичів, яка вибирається у подорож по українських осередках ЗСА й Канади, щоб потішити й познайомити їх із духовною творчістю українських християн серед тяжких сі несприятливих обставин.

ВІЧЕ ПРО ПРОЦЕС І. ДЕМ'ЯНЮКА

Філядельфія, Па. — Тут в суботу, 5-го березня ц.р., о год. 5-ій по полудні, в залі Українського освітньо-культурного центру при 700 Сідер рд., Українська ліга проти знеславлення влаштовує громадське віче на тему: „Який вирок в процесі над Дем'янюком?" З найновішими вістками українською мовою поділяться Павло Чумак, адвокат-оборонець, Петро Яцик, заступник голови Канадського харитативного комітету для допомоги родині Дем'янюків і Іван Дем'янюк мол.

В АЗЕРБАЙДЖАНІ ПОЧАЛИСЯ МАСОВІ ЗАВОРУШЕННЯ

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило про масові заворушення в Сумгаїті — хемічному і металюрґійному центрі Азербайджану,що знаходиться на каспійському узбережжі в 35 км на північ від Баку.

Як передає ТАСС, заворушення в Сумгаїті спровоковані групою хуліганів і привели до випадків насилля і знищень. Совєтське пресове агентство замовчує можливу причину бунту — сутички між представниками вірменського і азербайджанського населення.

Кореспондент Ассошієйтед Пресс Карен Ґілмор передає з Москви: ТАСС згадує, що заколот в Сумгаїті, можливо, ще продовжується. Згідно з повідомленням властей, „вжиті заходи для нормалізації становища в місті і забезпечення громадського порядку". На думку західніх спостерігачів, з цього виходить, що уряд побоюється нової хвилі зворушень у Сумгаїті, другому за величиною місті Азербайджану з населенням 160,000 осіб.

Співробітник постійного представництва Азербайджанської ССР у Москві, з яким зв'язалися телефонічно західні журналісти, відмовився назвати своє ім'я і повідомити будь-які подробиці про заворушення у Сумгаїті. Він заявив: все, що уряд вважатиме за потрібне, він повідомить через пресу і телебачення. Приблизно таку ж відповідь на телефонічний дзвінок чужинецького кореспондента з Москви дав відповідальний черговий Міністерства внутрішніх справ Азербайджану, який заявив, що „не має ніяких відомостей" про бунт в Сумгаїті. Однак, не зважаючи на звичайні в таких випадках спроби уряду замовчати дійсні маштаби заворушень, в телеграмі агентства Ассошієйтед Пресс говориться, що повідомлення ТАСС про заворушення в Сумгаїті відрізняється щирістю, хоч чотири його абзаци дають уявлення лише про загальну картину подій без згадки про їх причини, можливі і дійсні жертви.

Як повідомив західніх кореспондентів московський дисидент і журналіст вірменського походження Сергей Ґріґоріянц, який недавно побував в Єревані, де йому вдалося накрутити на відеострічку демонстрацію протесту, події в Сумгаїті носять не цілком невинний характер. За словами Ґріґорянца, який покликується на єреванські джерела, на вулицях Сумгаїту місцеві хулігани підходили до перехожих, питали їх, вірмени вони чи ні. Дізнавшись, що перед ними вірмени, хулігани били перехожих, а кількох осіб навіть вдарили ножем.

Інший московський дисидент, Валерій Сендеров, сказав журналістам, що згідно з його даними, у п'ятницю сталися вуличні зудари в столиці Азербайджану Баку: бакинці азербайджанської національности вийшли на демонстрацію з закликами приєднати Нагірний Карабах до Вірменії. Цитуючи свого телефонічного інформатора з Азербайджану, Сендеров сказав, що там „лилася кров, але важко поранених, мабуть нема".

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 28-ГО ЛЮТОГО Ц.Р. погас смолоскип засвічений 12-літньою дівчинкою в Калгаарі з нагоди Зимових Олімпійських Ігрищ тому 15 днів. Цей акт замаркував закінчення цих досі найдовших зимових олімпійських ігрищ, з найбільшою участю, бо аж 57 країн, і з участю майже 1,800 спортовців-учасників. Кінцеві підсумування стверджують, що успіхи і програші були різні , але найбільшим успіхом залишиться в пам'яті гостинність канадського міста Калгарі та нагородження Дена Янсена нагородою Олімпійського завзяття Олімпійським комітетом ЗСА. Висліди кінцевих осягів у здобутті ось такі: СССР, 11 золотих, 9 срібних, 9 бронзових, — разом 29, Східня Німеччина, 9 золотих, 10 срібних, 6 бронзових — разом 25, Швайцарія 5 золотих, 5 срібних, 5 бронзових — разом 15. Жаль, що Америка здобула всього тільки 6 медалей, 2 золоті, 1 срібну і 3 бронзові й так опинилася аж на 9-му місці.

ЗАВЕРШИВШИ КОНСУЛЬТАЦІЇ з ізраїльськими керівниками, державний секретар ЗСА Джордж Шулц відвідав Амман, де зустрівся з кронпринцем Хасаном, прем'єр-міністром Заїдом Ріфаї і міністром двору Аднаном Абу Одехом. Переговори в Аммані носили явно загальноінформаційний характер, бо король Гусейн перебуває у Великобританії. У вівторок відбулася зустріч Шулца з Гусейном у Лондоні. На зустрічі в Аммані було підтверджено основне протиріччя у позиціях сторін. Ізраїль і ЗСА допускають участь у мирній конференції палестинців, але категорично заперечують проти того, щоб вони були представлені очолюваною Ясіром Арафатом Палестинською Визвольною Організацією. Солідаризуючись у цій справі з прем'єр-міністром Ізраїля Їцаком Шаміром, державний секретар виступив також проти участи Совєтського Союзу у передбачуваній мирній конференції.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідолимо, що в суботу, 27-го лютого, приземлюючись на летовиці сибірського міста Сурґут, зазнав аварії пасажирський літак ТУ—134. У повідомленні сказано, що „прийняття необхідних заходів у справі евакування пасажирів і надання допомоги постраждалим". Є людські жертви, однак ТАСС не подає ні кількости тих, які загинули, ні кількости пасажирів на покладі літака під час катастрофи. Літак такого типу може взяти на поклад 96 пасажирів. ТУ-134 летів з Мінська до Сурґуту через Куйбишев і Тюмень.

ПХЕНЬЯНСЬКИЙ УРЯД ЗАЯВИВ, що коло 30 південнокорейських вояків увійшли у демілітаризовану зону і обстріляли північнокорейські позиції з кулеметів. 17-го лютого командування військ ООН у Південній Кореї повідомило, що з північної сторони було випущено кілька кулеметних черг через демілітаризовану зону.

В БЕОҐРАДІ, СТОЛИЦІ Югославії відбулася триденна зустріч міністрів закордонних справ усіх балканських країн. За післявоєнний період подібна зустріч була проведена вперше. На ній були обговорені наявні можливості для розширення економічного співробітництва, а також примирення сторін у суперечках про етнічні меншини, що входили колись до Оттоманської імперії. Особливе зацікавлення на зустрічі викликала поява делегації Албанії — країни, яка протягом довгих десятиліть перебувала у добровільній політичній ізоляції і яка постійно відкидала всякі запрошення брати участь у міжнародних нарадах на Балканах. Виступаючи перед учасниками зустрічі, міністер закордонних справ Албанії Реїз Маліле сказав: „Розвиток відносин з сусідніми країнами займає важливе місце у зовніщій політиці Албанії".

Протести у Південній Африці продовжуються

Йоганнесбург, Південна Африка. — Відомий африканський достойник архиєпископ Десмонд Туту, перший чорний адміністратор Англіканської Церкви в Південній Африканській Республіці, був притриманий, тобто формально заарештований і за кілька годин звільнений з ув'язнення, разом з кільканадцятьма іншими церковними достойниками, тобто єпископами та численними священикаим, які, взявшись за руки, вийшли на вулиці міста Йоганнесбурга, щоб запротестувати проти політики апартеїду і заборони діяльности тих організацій чорного населення, які морально і матеріяльно підтримують партизанський рух і активність різних груп, які борятся активно проти накинення волі білої меншости, чорній більшості.

Після звільнення з тюрми архиєпископ Туту та інші церковні діячі заявили західнім кореспондентам, що вони, якщо буде така потреба, переберуть на себе повну відповідальність за діяльність груп, що змагаються проти апартеїду, зміни конституції в Південно-Африканській Республіці, без огляду на колір, релігійну чи політичну приналежність тощо. „Навіть, якщо б ми мусіли виступити проти існуючого конституційного права, то ціль боротьби за занехання політики апартеїду і рівні права така шляхетна, що за неї варта активно змагатися, не зважаючи на труди і жертви, які напевно будуть у кінцевому висліді цієї боротьби", — заявив архиєпископ Д. Туту кореспондентові телестанції Ей-Бі-Сі.

Адміністрація президента Роналда Реґена засудила методи уряду білої меншости в Південній Африці і арешти високих церковних достойників, які провели мирну маніфестацію солідарности з тими активістами, які активно змагаються за свої права. Амбасада ЗСА у Преторії опублікувала відкриту заяву Державного департаменту, якою Уряд ЗСА засуджує покарання мирних демонстрантів, в тому числі духовних осіб. Державний департамент пригадав урядові білих африканців, що він не репрезентує лише маленьку меншість населення республіки, але несе повну відповідальність за 12 мільйонів чорної більшости, які є громадянами ПАР.

У зв'язку з арештами єпископів уряд у Преторії може мати клопоти з демонстраціями більших розмірів, бо африканські активісти погрозили проголошенням всекрайового страйку чорних робітників і масовими виступами проти загострення режиму уряду.

Економічний сумерк у східньому бльоці

Вашінгтон. — Члени Уряду президента Р. Реґена дуже уважно слідкують тепер за подіями у Східньому Бльоці, а конкретно в Польщі, Румунії та Мадярщині, які вказують на те, що ці країни мають великі внутрішні зв'язані із економічним занепадом.

На їхню думку, найбільш загрожена в цій хвилині є Мадярщина, яка впровадила тепер вище оподаткування та вищі ціни на усі продукти, і тим можна сподіватися, що населення буде щораз більше неспокійне та незадоволене. Не менше загрожені є також, на думку американських аналітиків сателітних держав, Румунія та Польща і можна надіятися там щораз більше демонстрацій, подібних до цієї, що відбулася в місті Брасові у Румунії, коли уряд старався зменшити платні фабричним робітникам і вони запротестували. На думку американських політиків тепер не виглядає можливим, щоб у випадках гостріших протестів і демонстрацій можна було сподіватися збройної інтервенції СССР, так як було це в Мадярщині у 1956 році,а в Чехо-Словаччині у 1968 році.

Саме це, що діється тепер у Східній Европі насторожило американських політичних аналітиків так сильно, як перед двадцяти роками, коли неспокої в Чехо-Словаччині завершилися совотською інвазією, тому, що вони сподіються напруження віднюсин поміж СССРС і згаданими трьома державами Східнього Бльоку. Ті аналітики уважають також, що сила комуністичних партій в сателітних краї нах меншає і щораз менша кількість людей вступає в члени цієї партії, що в майбутньому матиме свої наслідки. Але найбільш небезпечною виглядає однак економічна стагнація, обнижения життьового стандарту і збільшення числа осіб, які через брак гроша мусять брати додаткову другу, а то і третю працю. Тому, що такі праці є звичайно поза контролею уряду воно мусить вплинути на загальний економічний стан.

В АМЕРИЦІ

КОМІТЕТ ЕКОНОМІЧНОЇ політики, це дорадче адміністраційне тіло, одноголосно вирішило рекомендувати президентові Роналдові Реґенові, щоб ввести нові торговельні заборони супроти Японії за їхню неподатливість у справі відкриття їхнього будівельного ринку для чужоземних фірм. Якщо їхні рекомендації будуть прийняті, а цьому сприяють усі економісти в ЗСА, то митто на японські товари значно збільшиться.

У ЧЕТВЕР, 25-ГО ЛЮТОГО ц.р., на військовій базі у Форт Дикс, Н. Дж., вояка Вейда Робертса оскаржено за відсутність без дозволу, але звільнено його з більш серйозного оскарження дезертирства. Вейд Робертс, це той вояк, що разом із своєю нареченою втік із своєї військової бази Ґісен у Західній Німеччині, що розчарувався в комунізмі. Присуджено йому звільненя з поганою поведінкою, та втрату всіх його військових користей, що обурило дуже прокуратора військовиків та військовий провід.

ВИСОКОПОСТАВЛЕНІ УРЯДОВІ чинники заявили, що головний прокуратор ЗСА Едвін Міз, не зважаючи на протести Державного департаменту, вирішив закрити інформаційне бюро Палестинської Визвольної Організації при ООН. Прокуратор Міз та його дорадники визнали, що вони, тобто Департамент справедливости, мусять примінити чи радше перевести в життя закони, прийняті Конгресом, не зважаючи на те, що вони свідомі того, що ПВО через судові маніпуляції може відсунути виконання цього наказу найменше на кілька місяців, а то й на цілий рік.

СЕКРЕТАР ТРАНСПОРТАЦІЇ Джім Бирнлей заявив перед Конгресом, що його Департамент підготовляє правила, які вимагатимуть від великих летовищ в ЗСА інсталяції нових засобів перевірки руху працівників летовищ і повітряних ліній.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Невдача мирової місії Шулца

Державний секретар Джордж Шулц, який в минулому тижні відвідав Москву для наради зі совєтським міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе і Міхаїлом Ґорбачовим, щоб підготовити нову конференцію на вершинах Ґорбачова і президента Реґена для справи редукції далекосяжних ракет, полетів на Близький Схід. Тамошній ізраїльсько-арабський конфлікт набрав особливої гостроти, коли від трьох місяців йдуть безупинні вуличні демонстрації палестинців на правому березі ріки Йордану та у східній частині Єрусалиму, при чому згинуло вже 76 палестинців. Ізраїльські екстремісти цинічно заявляють, що ці арабські демонстрації Ізраїлеві не шкодять, бо ні один ізраїлець не згинув, але тільки самі демонстранти. Але Америка, як протектор і найбільший союзник Ізраїля не міг спокійно придивлятися цій масакрі, тим паче, що Америці залежить на приязних зв'язках із цілим рядом поміркованих і прозахідних арабських держав. Це й було причиною подорожі Шулца до Ізраїля, Сирії, Йорданії і Єгипту.

Ані сам Шулц ані Білий Дім не виявив виразно, з яким мировим пляном поїхав Шулц. Тільки на минулотижневій пресовій конференції президент Реґен заявив, що він не може „диктувати" Ізраїлеві ані арабам і що мир мусить запевнити Іраїлеві безпеку та задовольнити „справедливі вимоги" палестинців. Помилку зробив президент, коли висловив переконання, що за масовими палестинськими демонстраціеми „стоїть третя сторона": В даному випадку цієї „третьої сторони", під якою треба розуміти Москву, не було і нема. Був, є і буде свободолюбний гін палестинських арабів, які боряться за привернення їм їхньої, окупованої Ізраїлем від 1967 року території. Проте в минулонедільному „Ню Йорк Таймсі" сказано, що державний секретар Джордж Шулц пропонував такий мировий плян: тимчасова самоуправа для палестинців на Правобережжі Йордану і у смузі Ґази та під кінець цього року мирова конференція Ізраїля, Йорданії і палестинців.

Однаково — ізраїльський прем'єр Їцак Шамір з правої екстремістичної коаліції Лікуд, як і Йорданія і Сирія той плян змісця відкинули. Перед побаченням з єгипетським президентом Госні Мубараком Шулц побував у Брюсселю на конференції міністрів закордонних справ членських країн НАТО. У вівторок, 1-го березня, Шулц, відвідуючи Лондон, зустрічався із тамошніми урядовими колами, де він, правдоподібно, говоритиме також з королем Йорданії Гуссейном.

Місія державного секретаря Шулца згори була засуджена на невдачу, бо його плян промовчував засадничу й кардинальну справу: конечність, щоби Ізраїль звернув арабам землі, окуповані у війні 1967 року. Ізраїль не має ніяких прав до правобережжя Йордану і до смуги Ґази. Колишній мировий плян президента Реґена передбачав зворот тих земель арабам та створення на правобережжі Йордану „національного осідку" для палестинців з пов'язанням із Йорданією, яка перед 1967 роком володіла на тих землях. Коли — як згадано вище — президент Реґен заявив на пресовій конференції, що він не може „диктувати" замирення, то він промовчав, що він міг би зробити такий натиск на Ізраїль, щоби той вирікся свого імперіялістичного непоступливого становища.

Ізраїль займає перше місце між країнами, яким ЗСА щороку призначає мільйонові підмоги крім достав зброї. Американський Уряд із Президентом і державним секретарем включно тому не вживають можливого і доцільного натиску на Ізраїль, бо занадто рахуються з американськими засобами масової інформації, що здебільшого знаходяться в руках жидів та з жидівським „лаббі" у Конґресі. Це прикра і жалюгідна ситуація, яка створює з Близького Сходу постійний потенціяльний терен вибуху такої нової війни яка в сучасній ситуації могла би викликати третю світову війну. Щоби ключ до цієї ситуації знаходився в руках імперіялістичного фанатика Їцака Шаміра, людини дуже малого формату, при пасивній настанові Америки, без якої Ізраїль не міг би був вдержатись, — це гірше, як ситуація прикра і для американської великодержави — це сором.

Василь Сокіл

НОВИНИ НОВОГО КАТАЛОГУ

I.

Всесоюзне об'єднання „Международная книга" (Москва) видало черговий каталог видань українською мовою в 1988 році. Як і каталог минулого року, про який була мова в статті, надрукованій у „Нових днях" у червні 1987 року, нинішнє видання так само не подає даних про весь обсяг книжкової продукції України, хоча і в такій вибірковій формі достатньо інформує читача про зміст нових видань, серед яких найбільше представлена художня література, книжки для дітей та підручники для шкіл. Таким чином є можливість зробити порівняння, чи трапились будь-які зміни за цей рік.

Відразу впадає в око значне зменшення пропагандистської спрямованости реклямованих на закордон книжкових видань. Нагадуємо, що в каталозі минулого року широко пропонувалися книжки на такі теми: 1) Велич Жовтня і щасливе життя радянського народу; 2) Злочинний капіталістичний світ — гнобитель трудящих та палії війни; 3) Гуманний світ соціялізму — оплот свободи і миру на землі; 4) Український буржуазний націоналізм — слуга всіх іноземних агентур.

Цього року про все це мовиться не так настирливо, хоча теми ці не зняті з пропагандистського арсеналу. „Ганебний український націоналізм" згадується лише в п'ятьох книжках, присвячених „викриттю буржуазної концепції хрещення Русі" та „антирадянській ролі католицької церкви". Цікаво, — чи то не знайшлося на цей рік живих авторів, чи з якихось незрозумілих причин, вирішено вдарити по націоналістах гуртом, готуючи до видання у другій половині 1988 року колективний збірник оповідань, памфлетів та фейлетонів, вклювши в нього твори письменників навіть української дожовтневої літератури. В цьому збірникові розміром у 20-ти друкованих аркушів будуть розвінчані „підлі методи підривної діяльности націоналістів" і одночасно звеличуватимуть ідеї інтернаціональної кабали з Росією.

Напевне, щоб ще більше возвеличити ідеї комунізму, буде видано два твори епохи Відродження, — „Утопію" сера Тома Мора та сеньйора Томмазо Кампанеллі „Місто сонця", автори яких „уперше висловили основні принципи комуністичного суспільства". Як відомо, ще п'ятсот років тому... Читачам легко буде пересвідчитися в нинішніх успіхах побудови того світового майбутнього.

На тему сучасности буде опублікований в перекладі роман „Тіні стерв'ятників" сучасного канадського письменника українського походження Д. Риги, щоб іще раз „розповісти про неймовірні факти рабства в сучасній Америці". Очевидно, це видання категорично заперечить будь-які факти порушення в СССР прав людини.

Цими зауваженнями можна й обмежитись, що в новому видавничому пляні побачимо, як у ньому реалізуватимуться вимоги „перебудови". А певні симптоми вже починають свідчити про це.

Якщо минулого року лише єдиний Валеріян Поліщук був воскрешений з сотень знищених діячів української літератури, то в наступному році прийдуть до читача Григорій Косинка та Олекса Влизько, розстріляні 1934 року, Євген Плужник, замучений 1938 року, та давно забутий своєрідний поет Михайло Доленго. Вийде збірник, присвячений пам'яті змушеного відомими обставинами накласти на себе руку письменника Григора Тютюнника. В збірнику, крім відгуків і спогадів О. Гончара, Ю. Мушкетика, Б. Олійника та ще інших літераторів, будуть опубліковані листи Тютюнника до друзів, статті про близьких по духу письменників, а головне, щоденникові записи, в яких письменник пише не лише про своє трагічне життя, але більше про невільницьку долю українського народу.

У творах художньої літератури помітне місце цього року посідають історичні теми. В трьох томах вийдуть романи Р. Іваничука, зокрема, „Мальва", різко критикована 15 літ тому, романи „Четвертий вимір" про Кирило Методіївське Братство, „Вода з каменю" про Маркіяна Шашкевича та „Шрами на скалі" про Івана Франка. Буде перевидано роман Р. Чумака „Бране поле", присвячений подіям в Україні середини XУIII століття. Михайло Івасюк вийде з романом „Балада про вершника на білому коні", в якому вперше в художній літературі оповідається про подвиги відважного ватажка Мирона Дитинку у визвольному русі середини XУII століття на північній Буковині. Повість В. Кулаковського „Дике поле" розповідає про події XУII століття, відомі як Коліївщина, та про славетного учасника цього народного повстання Максима Залізняка. Книжка О. Знойка „Міфи Київської землі і події сивої давнини" розповість про культурно-історичні процеси на Подніпров'ї зі стародавніх часів до утворення Київської Руси присвячений роман Р. Іванченка „Зрада богів". Події, покладені Ю. Хоружим в основу трьох повістей, об'єднаних в одну книжку, „Коли промовляють фальконети", охоплюють понад півстолітній відтинок історії визвольних змагань українського народу XУI-XУII століть. Можна поставити в цей розділ і твір В. Чемериса, певне, це химерний роман „Скандал в імператорському сімействі", в центрі подій якого постать видатного поета Овідія Назона в оточенні державних і політичних діячів древнього Риму, — Цезаря, Октавіяна, Антонія, Ціцерона.

Якщо до цього переліку додати ще й такі заплановані на цей рік твори, історико-етнографічне дослідження В. Борисенка „Весільні звичаї та обряди на Україні", монографію М. Брайчевського „Утвердження християнства на Русі", навчальний посібник В. Роменця „Історія психології епохи Відродження"; довідник І. Лісового „Античний світ у термінах, іменах і назвах"; чергові чотири випуски (61-64) збірника „Археологія", в яких уміщені статті з питань стародавньої історії та археологічних досліджень терену України; вперше заплановані до видання тексти стародруків та рукописних пам'яток літератури Київської Русі і становлення української літератури", — то є підстави говорити про принципову різноманітність при складанні видавничих плянів відповідно до вимог сучасности.

Закінчення буде.

Любов Коленська

АМЕРИКАНСЬКА СТУДЕНТКА ПРО СССР

Недавно, бо 18-го лютого ц.р., у мейплвудському тижневику „Ньюз Рекорд" надруковано інтерв'ю кореспондентки цієї місцевої газети Керол Редіс із Памелею Конвей, студенткою Вашінгтон Джефферсон коледжу, поблизу Пітсбурґу, яка з групою 63-ох інших американських студентів відбула тритижневу подорож до Совєтського Союзу, зокрема зупиняючись у таких містах як Москва, Ленінград, Псков, Рига, Таллін, Загорськ і Новгород.

На початку інтерв'ю К. Редіс поспитала — чи дійсно ці інформації, що їх дають американські туристи, прибувши із СССР, — вірні. Памела відповіла, що враження і спостереження, що їх передають американські подорожні про обставини громадян СССР, сходяться з її власними, особливо ці, що торкаються характеристики мешканців цієї країни. Студентка сказала, що люди тамошні здебільшого похмурі, закриті в собі, стримані і обережні в розмовах і, на жаль, можливості зустрічів з ними дуже обмежені. І як пізніше вона переконалася, — додала ще П. Конвей, — похмурість цих людей виводиться із-за неймовірно важких життєвих обставин, у яких присилувала їх жити совєтська влада. „Адже навіть такі звичайнісінькі під сонцем речі, що кожен американець вважає їх за самозрозумілі, як свіжі овочі чи ярина, там появляються дуже рідко, — сказала Памела.

П. Конвей заявила, що в ніякій мірі не можна порівнювати життєвого рівня американців із рівнем совєтських громадян. Перш усього черги, черги, черги... Оці примарні черги, в яких скрізь приходиться совєтським обивателям простояти довго, предовго. До того ж треба стояти в потрійних чергах; у — перший з них вони замовляють товар, у — другій їм треба за нього заплатити, і аж у третій черзі вони забирають свій товар. І де ж тоді у них час на родинне життя, на будь-яке дозвілля, скажіть мені, будь ласка? — звернулася до К. Редіс із запитом студентка.

„Які американці щасливі, — мовила П. Конвей, — адже у них необмежена свобода, в них немає такої мороки з мешканням, ні такої невигоди в потягах, чи взагалі відсутности простору в житлових обставинах, як це діється у Совєтському Союзі. Але американцям — це факт самозрозумілий, це щось, що їм належиться". І щоб підтвердити свою заввагу П. Конвей розповіла як це вона раз, зігнута вдвоє, мусіла разом із іншими пасажирами, перебути довгу втомлюючу ніч у купе спального вагона. Та це був рай в порівнянні із іншим купе, — сказала студентка, — де їй довелось увійти, розшукуючи за своїм багажем. Там спали діти і дорослі люди, які, щоб сяк-так затримати межі будь-якої приватної відокремлености, позавішували коло себе коци. Тісно скрізь — у підземках, крамницях і більш усього в помешканнях. Немає там простору, немає чим дихнути. В одній спальні — і зовсім старі люди, і молоді подружжя і діти... Ось вам картина ідилії родинного життя у СССР, — сказала П. Конвей.

Примушені до цього невідрадними обставинами, — вела далі студентка, — люди там торгують, хто чим може, віддають свої рідкісні сувеніри і гроші. Особливо вони там раді радіоприймачам Вокмана, пуховим плащами, джинсам, парфумам, ювелірним виробам та... долярам, коли їх можна виміняти за рублі. Та й навіть діти не від цього, щоб „поґандлювати", вони бо віддають свої декоративні відзнаки за жувачки і „боллпойнти". За рублі багато там не купиш, хіба квитки до підземки, на потяг, до театру чи на балет, — розповідала в дальшому П. Конвей. А от в крамниці „Берьозка" — вступ лиш американським туристам; закупівля в цій крамниці совєтським громадянам не дозволена. Притрапилося таке, що один російський студент, побачивши крізь вітрину їхню групу, помахом руки покликав одного з них і попросив, щоб цей купив йому лещетарську шапку. І коли вона опинилася у руках російського студента, він ніяк не міг нарадуватись нею і намагався заплатити за шапку вдвоє більше, — ніяк цьому не могла йміти віри Памела.

Опісля П. Конвей підкреслила велику різницю поміж державними системами — американською і совєтською. Вона не могла повірити своїм очам, що зразу, коли вони лише зійшли з літака, до них наблизилася група вояків, що їх не опускала аж до хвилини їхнього від'їзду до Америки. У Москві, на летовищі, заскочили її урядовці, теж у військових одностроях, які

(Закінчення на ст. 8-ій)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Гостинний виступ Авангардного театру з Торонто

Дітройт мав приємність вже вдруге гостити в себе цей оригінальний театральний колектив. Оправдуючи свою назву, Авангардний український театр з Торонто ставить п'єси, які в сучасній нашій ситуації ми не могли б бачити на українській сцені. Вибираючи п'єси авторів, яких згруповується в літературі, як авторів п'єс „театру абсурду", вони дають нам нагоду познайомитися з цього роду театральною творчістю, яка, однак, часто, не є абсурдальною.

Ціллю п'єс Ігора Костецького „Відбулось за вісім хвилин" Славоміра Мрожека „Посеред моря" та Самуеля Бекета „Катастрофа" не є забавити публіку. Вони змушують глядача до застанови і думання. Всі ті три п'єси мають до діла із специфічними, нещоденними ситуаціями, які, або виявляють уставлений механізм відносин між людьми, безрадність одиниці в конфронтації з більшістю, або її жахливе положення в системі диктаторської влади.

І так п'єса І. Костецького виглядає, начебто іронічний опис праці журналістів. Має відбутись інтерв'ю. Головний редактор немає часу (на його думку), і посилає свого заступника. Цей перекидає це завдання на свого заступника. І так іде далі аж спиняється на працівникові найменш до цього приготованого. Підметом зацікавлення є герой, який згинув в боротьбі за свободу свого народу. Зацікавленням цим героєм є дійсно дуже поверховне. Як перевести інтерв'ю, на це є готовий штамп, йдеться тільки про те, щоби щось написати і забути. Ані сестра жінки героя, ані сама жінка, не виявляють нам його особистости та підстав його геройства. Як вона перейнялася смертю свого чоловіка доказує факт, що під кінець інтерв'ю, вона запрошує журналіста до танку.

Питання таке: чи Костецький хоче сказати, що не варто посвячуватися для добра загалу, чи це іронічне картання суспільства, що є байдуже до героїчної посвяти одиниці.

П'єса Славоміра Мрожека „Посеред моря" змальовує безвихідне положення троє людей, які опинилися на дарабі серед моря. Голод змушує їх посвятити одного з них, який мав би дати себе забити, щоби других два мало, що їсти. Ніхто добровільно не хоче цього зробити. Неможливо також дійти до згоди, щоби застосувати такі в суспільстві прийняті способи, як вибори чи льосування. Вкінці виявляється більшість двох на одного і їм вдається вмовити в третього, що він повинен себе посвятити. Закінчення п'єси-це вершок абсолютної діялектичної софістики, коли доходять до конклюзії, що „справжня свобода є там, де немає свободи". „Катастрофу" Самуеля Бекета, перекладачі цієї п'єси-Тарас Гула, Андрій Перекліта та Андрій Витвицький посвятили нашим дисидентам. Режисерував Марко Стех. Це доля людини в системі диктатури. Вона заніміла без руху і дає себе торгати без протесту зовнішнім силам. Білий колір лиця та цілого одягу, — це вияв безвладности та безнадійности людського життя. І чи цього роду життя не породжує переконання, що воно — абсурд? Людина стає автоматом. Система, в якій вона живе, перевіряє навіть її спідню білизну. Її німе благання про зміну не знаходить ніякого відгомону в урядовця, який з рамени системи, накидає їй кожний рух.

Для сьогоднішнього українського театрального життя — це щасливий збіг обставин, що в Торонто знайшовся гурт молодих, творчих ентузіястів сцени. В їхньому колективі знаходяться перекладачі, фахові режисери, композитори та актори із закінченими університетськими театральними студіями. Доказом їх підходу до справ театру є ряд поважних і вдалих постанов. Виявом їх патріотичного наставлення було „Реквієм на смерть поета" композиція Адріяна Івахова, в інсценізації Марка Стеха, оперта на поезії Стуса. Добір п'єс вказує, що в обсяг їх зацікавлення є речі сучасних, загальновідомих драматургів. Це дає нагоду нам познайомитися з ними, а рівночасно вони стають поштовхом до оригінальної, творчої праці членів цього мистецького з'єднання. Виставка відбулась 30-го січня цього року.

В МОСКОВСЬКІЙ „ЛІТЄРАТУРНОЙ Газєтє", була надрукована 24-го лютого ц.р. довша стаття Фйодора Бурлацкого про колишнього і контроверсійного генерального секретаря ЦК КПСС Нікіту Хрущова, який, як відомо, офіційно засудив на XX з'їзді компартії диктатора Йосифа Сталіна, заведений ним страшний терор, у наслідок якого загинуло кільканадцять мільйонів совєтських громадян. Стаття ще й тим цікава, що автор призбирав масу різних сенсаційних подробиць із життя Н. Хрущова і опіній інших людей, в більшості високих совєтських керівників, і західніх дипломатів про нього. Бурлацкий розказує також про обставини усунення з високого посту шефа НКВД Лаврентія Берії, відомі із книги спогадів Хрущова, але приховувані досі від совєтського читача. Стаття Бурлацкого, на думку політичних спостерігачів, не є панегіриком для Хрущова, але автор признає, що його виступ і засуд сталінської ери на XX з'їзді компартії треба зарахувати до відважних, бо в тому він поставив загальне добро вище понад свою владу і навіть понад своє життя.

Яр. Климовський

ДЕЩО ПРО ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ

(Напередодні Української Олімпіяди і Здвигу Молоді з нагоди святкувань Тисячоліття)

I.

Олімпійські ігри мають цікаву історію. Вони відбувалися кожного четвертого (високосного) року на честь Зевса в місті Олімпії з 776 року перед Христом до 394 року після Христа, в якому то році цісар Теодозій Великий заборонив продовжати їх, вбачаючи в них поганські обичаї, що їх він поборював. Спочатку змагання проходили лиш у бігу. З 708 року до Христа змагались в дужанні, стрибках у довжінь, метанні списом і диском, а ще пізніше дійшли: кулачний бій, змагання на колісницях, скоки у височінь, панкратіон (що поєднує кулачний бій і дужання, а згодом ще іші роди спорту. На час олімпійських ігор припинялись війни, встановлялось перемир'я, наставав „божий мир" — екіхірія.

За позицією барона П'єрра де Кубертена відновлено Олімпійські Ігри 1896 року. Від того року посьогодні Олімпіяди вважаються найбільшими в світі міжнародними спортовими імпрезами. Від однієї Олімпіяди до чергової більшає число змагунів, більшає число учасниць держав. Вистачить пригадати, що в 1986 році, тобто першого року поновлення Олімпіяд, стануло до змагань 285 змагунів, які репрезентували 12 держав, а вже XX Олімпіяді в Мюнхені було 7500 змагунів із 122-ох держав.

В Олімпіяді в 1896 році, у маратонському бігу, першуном став грецький пастух Спірос Люїс. Старші пригадують собі П. Нурмі, що в роках 1920-1928 здобув шість золотих медалів, 1936 року Дж. Овенс здобув три золоті медалі, а наш В. Куць у 1960-1964 роках дві золоті медалі. Найбільше золотих медалів в одній Олімпіяді здобув М. Шпіц — сім золотих медалів за плавання в Олімпіяді в Мюнхені 1972 року.

Згадуючи олімпійські трофеї, українці, що змагалися в Олімпіядах XV-XX в одностроях СССР здобули 142 золоті медалі за (крім бігів) мет списом, фехтування, підношення тягарів, бокс, ковзанярство. На XXII Олімпіяді спортсмени-українці здобули 38 золотих, 19 срібних і 18 бронзових медалів.

Зимові Олімпійські Ігри з 1924 року проходять у тих самих роках, що й літні. У зимових змаганнях є сім спортових дисциплін (у літніх двадцять).

Великою українською спортовою подією у ЗСА була Перша Українсько-Американська Олімпіяда, що відбулася у Філядельфії 1936 року у вільних днях від праці (субота, неділя, понеділок) під час Дня Праці.

Легкоатлетичні змагання відбувалися на грищі Норт'іст Гай Скул при 29-ій і Кембрія вулицях, а плавання на басейні Центральної „УМСА" — 1425 Арч вулиці.

Спонзорами Олімпіяди були всі українсько-американські організації міста Філядельфії.

В Екзекутиві комітету були: д-р Володимир Ґалан — голова, Анна Мельник — перший заступник голови, Володимир Наконей (певно Наконечний — примітка Я. К.), Михайло Рибак — секретар, Михайло Дубас — фінансовий референт.

Олімпійський комітет: Михайло Головатий — голова, Теодор Химій, — секретар, Анна Рудольф — фінансовий референт.

Трофеї уфундували: Українські З'єднані Організації Філядельфії, Ліга Української Молоді, „Народна Воля", Михайло Насевич.

У змаганні участь узяло 210 змагунів, змагунок, у цьому числі 70 американців, один із олімпійського клюбу із Сан Франсіско, Каліфорнія.

Учасники змагань крім філядельфійських із Кемдену, були з таких міст: Ню Йорк, Бруклин, Байон, Елізабет, Нюарк, Дітройт, Рочестер, Трентон, Гарісбурґ, Пальмертон і Торонто, Канада.

Шкода, що не подається переможців, бо автор оцих рядків користувався лише інформативним матеріялом заки почалась Олімпіяда. Я певен, що ще хтось, хто нишпоритиме в архівах Українського Громадянського Клюбу у Філядельфії обширніше напише про цю Першу Українсько-Американську Олімпіяду та подасть імена тих, що здобули олімпійські трофеї. На більшу статтю згадана Олімпіяда повністю заслуговує, а організатори й учасники — активні та глядачі цієї Олімпіяди, що живуть, прочитавши, мило згадуватимуть свої молоді роки і матимуть перед очима змагання в ім'я Великої Ідеї. На той час Перша Українсько-Американська Олімпіяда була великою спортовою подією.

На родних землях згідно клича „В здоровому тілі — здоровий дух" спорт серед українців процвітав, як у містах, містечках, так і в селах. Дуже часто були пописи та змагання в різних ділянках спорту. В більшості змагались українці з українцями, але якщо, наприклад, ідеться про копаний м'яч, то українці змагались проти поляків і жидів та найважливіше, що в цього роду спорті мали не абиякий осяг. Це саме можна сказати про бокс і гокей.

Коли доля кинула нас на еміґрацію — в Німеччину, Австрію, Францію, наші спортовці не лише змагались проти інших скитальчих таборів, але й проти автохтонів.

Весною 1948 року члени Ради фізичної культури в співдії із Спортовою секцією ІНКОПФ (Міжнародного Комітету Політичних Втікачів) вирішили в рік XIV Олімпіяди влаштувати „спортові ігри тих народів, що силою воєнних обставин опинилися на вигнанні в Німеччині". Були різні перешкоди, а найбільші брак фондів, та все таки спільними зусиллями наших установ довели велике діло до його завершення.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1987 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Ліщинський Марія; Маній Христина Н.
15 Коссетті Христина; Кашуба Аня М.; Тессієр Брія
40 Юскевич Дженіфер
42 Паславський Олександер
43 Ігнатюк Брія; Меглічетті Михайло; Нагель Аніта, Лідія, Михайло; Серветник Микола, Оксана, Таня; Ваче Брітт, Діллон, Меліса
57 Геберт Микола В.
76 Кальба Тетяна
82 Кормедій Ерік 2.
107 Кржановський Джемі Х., Дженіфер
146 Блісс Катерина; Ткач Лариса
175 Семеген Стефан
209 Белл Матев Й.
230 Саадій Антоній Ф.
242 Блошічак Алексіс Р.
288 Загвоський Сейн
293 Коваленко Микола
349 Коверт Єсика, Матев
350 Урсо Єссика М.
360 Мосійчук Андрій
367 Заставний Василь
368 Маринюк Адам, Андрій 2; Подубинський Меланія; Бакер Михайло
385 Еджір Анастасія
407 Грицина Данило; Миськів Іван; Славик Стефанія
424 Трипупенко Матвій В.
432 Костецький Андрій
437 Чорнобиль Джена
445 Фрійсин Павло, Лара
466 Скрипух Нейль
473 Морозович Тереза

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
21 Ельсворт Чарлс
42 Головчук Стася Л.
58 Бернард Деннис
137 Іграш Елисавета
139 Сорока Гефанія
147 Цар Мирон
158 Москаль Юрій А.
163 Пісечко Іван
221 Якубіяк Йосиф
238 Ґенські Кандіц
245 Голінко Микола мол.
287 Федорчак Михайло
332 Апостолов Елена
364 Зенчак Михайло
416 Мацюк Віктор

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
45 Леськів Данило, Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
76 Поштар Анна М.
88 Слободян Романна
440 Кайчарський Євген С.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
13 Барна Єссіка
15 Гаврилюк Андріянна
83 Коваль Тарас, Стефан, Христина
107 Кржановський Джемі
221 Фітза Маргарита 2, Петро 2, Анна 2, Мішель 2, Катерина (Каті) 2; Бонін Колін 2, Христина 2
230 Лішак Марія
242 Блошичак Олексі
289 Гузар Андрій, Христофор, Дженіфер
349 Дністрян Олександер
368 Подубинський Меланія; Маринюк Андрій
378 Зеник Йосиф

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
76 Міллер Роберт Й.; Шміць Джефрій
375 Леськів Данило, Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
21 Еллсворт Чарлес
58 Бернард Денис
139 Сорока Стефанія
147 Цар Мирон
153 Баран Микола
163 Пісечко Іван мол.
221 Якуб'як Йосип
230 Раповий Мальвін, Михайло
332 Апостолов Елейн
364 Зенчак Михайло
368 Маринюк Андрій
416 Мацюк Віктор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Балл Дженіфер; Гайс Ярослав
14 Де Сіко Елисавета
21 Шпон Арета
34 Капінос Роза М.
35 Стаюра Теодор І.
39 Жук Володимир
42 Золонка Ольга
45 Леськів Христина
58 Гумницький Філіп
63 Процишин Іван
73 Гофф Анна С.
75 Скорупа Наталка
86 Бардигула Рома М.
94 Пальмер Михайло
114 Руфінг Стефан
130 Перепелюк Сусанна
134 Явний Татяна
137 Полещук Григорій
156 Кондор Марія
173 Майвійків Марта; Возний Марія А.
177 Родерик Кеннет М.
194 Луцик Петро П.
204 Хомин Андрея
214 Твардовський Ярослав
216 Чаплинський Лідія; Амаро Лідія
217 Івасів Михайло
224 Ерха Сузанна
233 Сілецький Ярослав
240 Бігун Андрій мол.
247 Марциніцин Дам'ян
251 Оришкевич Тарас
270 Костів Томас мол.
281 Бобович Ерік
327 Дацьків Володимир
353 Довбачук Тимотій
367 Лужецький Богдан
379 Скочилас Михайло
407 Дроздовський Ґрейт Д.
414 Посполіта Наталія
421 Герасим'юк Лавра
423 Ґоєвич Тамара
427 Дюмас Лінда
434 Капіо Христофор
440 Паладійчук Михайло
444 МакЛейн Дженіфер
488 Галич Любомира
490 Стецина Марія
502 Герман Марко

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
2 Фогел Софія
25 Матківська Любомира, Оленка; Гошовський Денис
42 Головачук Стася
53 Черій Роберт
62 Бояновська Марія
102 Багній Ярослав; Бобечко Павло
137 Полещук Григорій; Іграш Елисавета
147 Цар Тереза
158 Москаль Григорій
234 Пилипів Володимир М., Григорій
236 Стааб Карен
238 Ґемська Кандіц
242 Денчій Марко
245 Голінко Микола мол.
247 Мацій Теодора Д.; Сасс Данило Н.; Згоба Сузанна
287 Федорчак Михайло
364 Адкінс Джессі мол.
375 Юрчак Тарас
379 Нетюк Елисавета; Чайковський Соня, Роберт
385 Руденський Марія
448 Панків Павло

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (Платять Фонди):

Відд.:
331 Куйдич Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

99 Дибач Юрій

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Ґелетканич Марта А.
25 Хоміяк Теодор; Смородський Мирослав
34 Барден Філіп; Мук Михайло
42 Зіелонка Ольга
43 Бігун Василь; Ґаздов Павліна; Ґвелі Джуді; Корнило Іван
47 Гарас Роман М.
59 Слевінський Саара
63 Біельський Іван
83 Шумський Олександер; Вишинський Стефан 2.
127 Пілецький Лідія, Марко
137 Іграш Елізабет
153 Зварич Микола
163 Йордан Петро
206 Когут Аліза
230 Лішак Марія
238 Бровн Христина, Степан Гелена
247 Шеремета Ігор 2, Оксана 2
268 Скафонас Роберт
269 Дякун Роман
276 Ейсенгардт Нельсон, Патриція
283 Ракуш Володимир
293 Хома Маргарита; Коваленко Віктор
301 Врублівський Інна
304 Коман Іван
316 Моноенко Віктор; Пауль Роберт Л.
327 Зарицький Гілярій
328 Ковч Богдан
338 Пуласький Юрій III
360 Мосійчук Орест
361 Біланюк Ярослав
368 Костик Володимир
379 Нетюк Елисавета
385 Еґгер Іван А.; Гренчишин Стефан
389 Восколюб Василь
399 Ярема Роман
402 Хомин Роман І.; Дем'янчук Олександра; Марчук Марія
403 Заяць Анна, Галина
414 Посполіта Наталка
430 Мельничук Лідія
432 Гвоздулих Лариса

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Кікта Анастасія, Методій
14 Борт Тадеуш (Тадді)2 •
39 Мигадал Ілько •
53 Крисалка Реба, Стефан •
94 Гищак Ольга
113 Барклей Іван Р. •
114 Бабенко Федір; Мрищук Борис
133 Скутарі Марія; Карусо Люба
176 Писар Евстахіюс отець •
191 Склярик Марія
194 Гошовська Іванна, Віра Н.
204 Волошинович Богдан •; Ватерс Евгенія І.
216 Петришин Роман •
221 Бойко Константина; Стасюк Микола
254 Баксер Петро
259 Трок Марія
261 Коойс Брус В. •
292 Пшеничний Ольга
293 Демидчук Гелена
304 Саміло Микола •
332 Арестолов Елена
338 Пуляцький Гелена
353 Ратич Гелена
371 Петрій Ґордон •
373 Арміх Іван 2 •
423 Гартлер Григорій
443 Клебанський Михайло •
458 Вербовський Сусанна
465 Гаргай Анастасія
481 Спінда Самуель

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
45 Вірщук Ірена
70 Арзоля Авільда
277 Настин Анастасія 2.
432 Добровольський Іван •
439 Полутранко Гелена

ЧЛЕЛНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:С

Відд.:
10 Дем'янчик Анна
15 Новосівський Ірена, Тарас, д-р •
66 Білан Тамара
75 Корнило Іван
219 Кирейко Лідія
360 Гренчишин Мирослав д-р
430 Ковальчин Ірена
497 Стефанів Мирон

ЧЛЕНИ, СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
50 Кроський Матрона
63 Бельський Іван •
83 Бодій Вендій
94 Смеречинська Євгенія
114 Кухта Василь
158 Лопатинська Емілія
161 МкКвістіон Роберт Л. •
170 Флойд Генрі П. •
217 Ґудз Стефанія
316 Мендик Іван Дж. •
322 Кухм'як отець Михайло
340 Басілюк Ольга
364 Гехт Нарілин
368 Костик Володимир •
402 Марчук Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Арзоля Авільда
374 Настин Анастасія 2
375 Вірщук Ірена
460 Полутранко Гелена
471 Добровольський Іван

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Кікта Анастасія, Методій
14 Борт Тадеуш (Таді) 2.
25 Загуменний Джанет
32 Танчак Розалінда
35 Облер Дебора
49 Прессій Гелена (Демидчук)
53 Крисалка Стефан мол. •, Реба
94 Журавський Богдан •
102 Максимович Ярослав •
133 Карусо Люба; Скутарі Марія
169 Зумчак Григорій •
176 Писар Евстахіюс
191 Склярик Марія
194 Гошовський Віра, Іванна
216 Петришин Роман •
218 Вітишин Михайло •
221 Бойко Константина
259 Трос Марія
261 Коонс Брус В. мол.
292 Дудун Володимир М .•
293 Демидчук Гелена
317 Мулголенд Брус •
332 Апостолов Елейн
338 Пуляські Гелена А.
367 Леник Михайло •
373 Смола Феодосія
407 Чопик Марія, Влада-Маріян •
458 Вербовецька Сусанна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Стець Катерина
14 Старожитник Роман
15 Ясінський Богдан •; Зинюк Остап •
17 Якубович Рут Л.
19 Олійник Анна; ГусакМарія Петро
25 Стецюк Юрій •
42 Юсипчук Ґеньо •; Букало Іван
83 Баб'як Анета
86 Бардигула Богдан •
113 Кравць Станлій •
130 Перепелюк Стефан •
163 Джордан Петро •
173 Возний Михайло •
175 Стасик Іван •
191 Левандовський Володимир •
204 Ямка Григорій мол. •; Столярчук Катерина
214 Витанович Юрій
221 Смишнюк Марія
257 Сильчак Евген •
277 Веремчук Петро •
292 Пакула Ліда, Бенжамін •
305 Стеттс Йозефіна
316 Падучак Марсія
317 Гомник Михайло •
321 Кухта Еріка
339 Кузля Текля, Михайло
340 Давидюк Джой
343 Онуфрик Марія
352 Багрій Іван
361 Пасник Йосефіна
364 Мисик Джой •
368 Геманя Христина
369 Литвин Іван •
371 Гринюк Маріон •, Михайло; Петрій Іванна
375 Юрчак Михайло •
378 Лесів Роман •
397 Добош Варвара; Дармограй Орися
412 Вашкевич Гелена
418 Мельник Федерік •
422 Савчук Олексія А.
423 Кокоркуш Марта
432 Кушак Василь •; Сергійчук Микола •
434 Цибрівський Олександер
437 Боднар Анна
440 Міланков Марта; Чумак Надія
451 Лазарук Іван •; Рабієвський Андрій •
457 Соболта Оксана
464 Гасюк Василь •, Роберт Дж. •; Кравець Ліля
466 Костюк Ларрі•
473 Мазепа Володимир •
484 Гнатів Володимир •
500 Ковальський Анна
502 Сорон Михайло•
504 Барна Дебра Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
10 Нікулич Галина
17 Билен Лідія, Ніна, Петро •, Ярослав •, Гарбузюк Олексій мол. •, Вайне •, Віра, Лійля, Люба, Отець Олексій •; Калапузяк Володимир •, Іван •, Ліза, Павло •, Петро •; Месик іван • Ольга, Петро •; Нечет Антоній •; Якубович Ілля, Михайло •
22 Олексик Елейн
35 Стаюра Ірена; Гайберлін Клара
39 Мигдал Ілько
42 Половчак Іван, Варка
53 Моорі Марія; Черій Петро •, Давид •; Дзядик Володимир •, Іван, Катерина; Давсон Анна
55 Білецький Стелла
63 Контраел Сеціля
65 Джол Альфред •
78 Попперт Іванна
83 Гринків Олександер •
88 Лесів Андрій •
94 Гищак Ольга
96 Федишин Сильвія
102 Щербечук Раймонд •
106 Тринзолин Текля
107 Уріядко Катерина
112 Капрал Марія
113 Барклій Іван •
114 Суховій Іванна; Нагуляк Федір
120 Кунзман Іван •
131 Яремчук Констансі, Євген •, Йосефа
133 Леськів Ярослав •
147 Олійник Іван •
153 Дражньовський Анна
156 Матишак Стелла
170 Полегенький Віталій, Ангелина; Доманський Ольга, Тадеуш •
171 Лічман Софія; Фріц Ґерард •
175 Ґентрій Григорій •; Лапатяк Нестор
204 Ватерс (Левицька) Євгенія; Волошинович Богдан
206 Барилік Ф. Стефан •
221 Стасюк Микола
223 Добрянський Маргарита
247 Лелеко Юрій А., Лідія
266 Олійник Ольга; Бабіяк Орест •
270 Заяць Доротія
271 Більський Йосиф
281 Шеремета Богдан •
292 Дробний Григорій •;Пшеничний Ольга
304 Саміло Микола
316 Пригода Григорій •
346 Бедік Микола (Бедік) •, Галина; Людвик Марія, Поліщук Єва.
347 Ґордон Катерина
353 Ратич Гелена
364 Макарик Станлій (Евстахій)
367 Панків Анна, Василь
371 Петрій Ґордон •
377 Гамза Дмитро
379 Чайковський Агнес, Богдан •; Воланюк Параскевія; Нечик Йосиф •; Чайковський Михайлина; Матковський Володимир; М'якуш Ірена
397 Гайдарівська-Филипенко Софія; Ванчицький Ірена; Комаровський Ігор •;Чучман Леон •; Бюлик Надія Л.; Касіян Романа; Халусяк Ірена
402 Хрептак Марія
407 Марків Іван •; Піла Микола •
424 Білоус Григорій
440 Колос Микола
443 Клебанський Михайло •
465 Гаргай Анастасія
481 Шараневич Ярослава

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
4 Мазяр Лариса
125 Грицеляк д-р Юрій, д-р Марія
328 Ковч Богдан
421 Ґалон Філіп; Макух Іван
434 Дольницький Василь

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
331 Куйдич Роман •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Вишневецький Йоахим
7 Суніна Юрій
35 Ясінський Олександер
42 Сенишин Володимир •
63 Андерсон Річард •
88 Салук Ярослав
105 Садоніс Йосиф •
107 Гойсон Микола •
115 Печенюк Анна
116 Грабовецька Євгенія
123 Казмірик Катерина
124 Ґурняк Михайло •
125 Савчин Катерина 2
127 Ґрех Марія
147 Сояк Марія; Чорній Анна
150 Смічерко Станлій 2. •
153 Дольницький Мстислав
156 Закорчемний Александер •
161 Роман Ґольді 2.; Прокопович Андрій •
163 Гавіс Анна
168 Просимців Іван; Тицький Петро
171 Кок Амбросі •
173 Мітчель Катерина
206 Кузів Михайло •; Самборський Ольга
215 Ваврушак Текля 2.
217 Лопатка Гнат 2.
221 Якуб'як Василь
230 Соломон Михайло •
231 Конопка Йосиф
238 Бортник Данило
257 Діденко Іван 2. •
258 Головецький Іван •
259 Ґірка Каті
268 Ганар Михайло •
277 Лисяк Йосиф
290 Попіна Стефан 2. •
316 Турчин Микола •
320 Крум Францес 2.
323 Качко Володимир •
327 Штогрин Надія
332 Апостолов Роза
348 Біловус Катерина
364 Сентій Михайло мол. 2. •
367 Перчик Микола мол. •; Павлуцька Марія; Серветник Ілько 2 •
370 Дитюк Маланка
372 Білецький Михайло •
379 Якуб'як Василь
397 Олексишин Іван 2. •; Домочевський Ірена
399 Качор Остап 2. •
407 Блонський Михайло •
423 Ничко Мирослав (Мирон) •
427 Чарній Анна 2
454 Червоняк Анна
471 Маслюкевич Стефанія
472 Каменецький Наталка
480 Петик Михайло; Столярчук Софія

АКЦИДЕНТОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
34 Мюк Михайло
42 Зєлонка Ольга
59 Слевінський Саара
83 Шумський Олександер; Вишинський Стефан
116 Сіх Юрій, Наталка
153 Зварич Микола
221 Шпікула Тарас, Мирон
245 Каницький Стефан
247 Шеремета Оксана, Ігор
293 Коваленко Віктор; Когулька Анна
360 Депутат Юрій; Гречишин Адріян
403 Заяць Анна
430 Мельничук Лідія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
204 Писарівський Зоряна

ЧЛЕНИ СУСПНЕДОВАНІ:

Відд.:
27 Ольшанівський Борис •
32 Прунко Андрій •; Захарко Марія
94 Журавський Богдан •
102 Максимович Ярослав •
177 Накопинський Томас •
194 Нікман Стефанія, Рудій •
221 Шпікула Тарас •, Мирон •
230 Прокопик Василь •
286 Бунда Дональд •
353 Шевченко Андрій •; Гуцул Олег •
367 Павлишин Стефан; Шіфф Люба
434 Кейван Зоня

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
267 Сакалош Марія

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
14 Мельник Йосиф
17 Калапузяк Іван •
25 Гренда Дмитро
70 Янко Катерина
94 Ткач Павло
115 Кримашевич Дмитро •
146 Зілінка Стефанія; Полозяк Надія
172 Марусин Ярослав
194 Нікман Марія
234 Волуйчик Евген
240 Ванкевич Дмитро •
267 Флис Іван •
270 Прокопенко Микола
277 Сачок Петро •
301 Тимцюрак Богдан •
337 Саламаха Богдан •
348 Ганяк Василь
385 Гренчишин Стефан •
387 Смук Андрій •
395 Рабик Роман
414 Телюк Іван •
427 Піжицький Петро •
434 Балющак Мирослав; Шкляр Ярослав •
440 Лужняк Єва
442 Дуда Зенон
460 Васько Василь •
484 Кроп Володимир (Кропельницький) •

ЗІРКОЮ (•) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 листопада 1987)	18.555	49.241	6.538	74.334
Активні члени				
(Приріст у грудні 1987)				
Нові члени	53	60	19	132
Прийняті наново	16	73	1	90
Прийняті з перехідними листами	2	6	—	8
Зміни кляс забезпечення	3	9	—	12
Прийняті з Деп. Молоді	—	1	—	1
Разом	**74**	**149**	**20**	**243**
(Убуток у грудні 1987)				
Суспендовані	29	15	17	61
Відійшли з перех. листами	4	6	1	11
Зміни кляс забезпечення	3	9	—	12
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	1	80	—	81
Вибрали гроші	13	36	—	49
Відійшли з випл. п.сум забез.	51	69	—	120
Виплатили вповні вкладки забезпечення	30	115	—	145
Відійшли на част. випл. забез.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечен.	—	7	29	36
Разом	**132**	**337**	**47**	**516**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у грудні 1987)				
Виплачене забезпечення	34	95	—	129
На безп. продовж. забезп.	37	8	—	45
Разом	**71**	**103**	—	**174**
(Убуток у грудні 1987)				
Померли	1	34	—	35
Вибрали готівку	9	22	—	31
Повернені в активні	—	4	—	4
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**15**	**65**	—	**80**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця грудня 1987	**18.553**	**49.091**	**6.511**	**74.155**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 грудня 1987)

Кляса T16	170
Кляса R70	132

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	2
Кляса E18	2,452
Кляса E20	2,668
Кляса E65	300
Кляса P20	3,897
Кляса P65	140
Кляса TP65	1,287
Кляса T23	34
Кляса WSP	115
Кляса SP-E65	207
Разом	11,404

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	12
Кляса P70	57
Кляса T	630
Кляса W	9,396
Кляса P20	7,831
Кляса E20	7,049
Кляса e65	2,060
Кляса P65	1,043
Кляса DP60	134
Кляса DP65	743
Кляса SP[illegible]	152
Кляса SP-E65	113
Кляса ADD	6,511
Кляса T10	413
Кляса T5	127
Кляса DT30	2
Кляса ART	8

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса P20	533
Кляса E20	325
Кляса P65	31
Кляса E65	65
Кляса E18	
Кляса W	
Разом 31 грудня1987	37,235

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті **за місяць грудень 1987р., як** суспендовані, можуть бути **прийняті наново** в члени УНСоюзу, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які **впродовж грудня 1987 р.** взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Володимир СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1987 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1*	476.91	150	198.54	327*	1,540.07
2	85.35	153	2,950.46	328	343.89
3*	318.77	154*	786.51	330	291.01
4*	409.20	155	5,687.65	331	49.31
6	306.14	156	508.43	332	140.12
7	916.08	157*	379.75	333	15.08
8	779.63	158	742.87	334*	1,397.78
9	130.48	161	1,699.03	336	1,058.32
10	300.60	162	530.51	337*	1,444.39
11*	155.19	163	902.52	338	98.22
12	60.06	165	284.74	339*	484.44
13	1,591.00	167	11.01	340*	433.40
14	548.27	168	152.21	341	521.96
15	820.88	169	463.73	343*	443.30
16	481.63	170	1,151.23	345	554.99
17	351.43	171*	1,460.62	346	846.35
18*	251.69	172*	966.20	347	946.55
19	167.87	173	750.68	348	558.23
20	760.13	174	1,005.12	349	680.71
21	137.55	175	645.07	350	765.93
22	1,912.26	176*	589.50	352	567.51
23	225.23	177	153.81	353*	2,123.19
24	31.26	178	58.86	354	204.40
25	2,472.92	179*	487.82	355	174.24
26	73.34	180	312.32	356	670.60
27	580.80	182	722.36	360	446.91
28	130.53	183	510.29	361	695.60
29	256.06	184	456.06	362*	536.78
30	98.17	190	25.32	364	1,010.50
31	201.59	191*	761.89	367	633.88
32*	2,907.20	192	390.19	368	1,302.36
33	31.50	193	8.00	369*	158.79
34	662.34	194	1,100.00	370	50.52
35	252.07	200	1,198.47	371	2,756.06
36	111.20	203	59.03	372	576.82
37	583.23	204	1,899.13	373	91.36
38	173.20	205	360.97	374	1,215.68
39	3,178.93	206	903.41	375	1,907.25
40	262.63	209	184.27	376	15.40
41	19.84	211	204.42	377*	1,517.29
42	2,416.64	212*	405.22	378	19.30
44	138.88	213	261.34	379	2,422.77
45	310.84	214	366.48	380	269.65
46	16.61	215	4.81	382	134.64
47	670.68	216*	1,684.28	383	576.59
48	333.99	217*	3,846.11	385	1,162.00
50*	874.37	218	120.18	387	486.27
51	721.33	219	229.51	389	573.20
52	56.64	220	857.40	390*	141.46
53	1,050.00	221	1,743.91	394	151.56
55	35.46	223	120.38	395*	238.84
56	339.53	224	400.54	397	1,016.58
57	565.93	226*	518.43	399	900.28
58	118.02	228	3.18	400	141.58
59*	3,227.91	230	986.78	401	421.21
63	1,077.34	231*	1,624.12	402	811.05
65	193.06	234	649.53	403	265.21
66	103.36	235	106.59	404	55.13
67	844.22	236	290.94	406	169.82
70	1,156.13	237	626.16	407*	3,021.45
73	129.99	238	1,287.66	409	248.25
75	378.00	239	342.86	412	224.92
76	1,349.06	240	2,034.38	413	99.65
78	747.64	241	153.19	414	1,778.19
79	204.97	242	1,571.02	416	454.74
81	283.52	243	38.00	417*	186.58
82	302.66	245	2,606.31	418	154.95
83*	2,536.27	247	100.47	419	164.07
86	689.44	248	89.12	421	417.78
87	129.40	253	144.09	422	1,197.36
88	1,536.95	254	226.59	423*	1,447.18
89	184.48	256*	547.26	424	800.82
91	41.08	257	354.73	426	246.86
92	33.75	258	25.31	427	679.67
93	378.58	259	201.08	429	9.30
94	3,546.47	260*	128.03	430	882.32
95*	199.40	261	707.88	432	3,636.85
96	917.10	264	98.40	433	2.02
98	65.71	265	118.12	434	981.38
99	169.77	266	1,150.82	437	1,106.33
100	77.90	267	1,057.18	438	203.38
101	43.74	268	329.69	439	590.92
102	555.40	269	348.77	440	482.68
103	63.61	270	326.70	441	504.56
104	98.38	271	1,511.50	442	448.79
105	91.46	274*	333.90	443	851.74
106	1,347.34	275	156.00	444	1,026.41
107	366.03	276	559.98	445	791.63
108	81.10	277	1,074.06	448	112.16
109	61.42	280	81.33	450	667.10
112	379.71	281	401.59	451	1,027.18
114	1,540.22	282	110.31	452	796.57
115*	1,066.04	283	457.63	454	323.70
116	470.79	285	428.84	455*	242.45
119	170.39	286	23.72	457	348.49
120*	1,211.78	287	331.52	459	30.08
121	663.67	288	851.30	460	2,424.55
122	126.67	290	40.92	461	376.28
123	637.50	291	565.88	462	584.59
124	71.27	292	2,346.89	464	746.35
125	950.82	293	447.17	465	3,178.63
126	3.13	294	16.34	466	119.91
127	2,098.05	295	366.14	467	97.96
128	406.84	296	35.41	471	459.64
129	10.67	301	492.61	472	797.80
130	611.63	303	51.49	474	515.43
131	316.95	304	1,865.29	476	12.14
132	50.90	305	581.23	477	3.75
133	806.46	306	190.16	481	563.55
134	287.20	307	662.97	484	1,076.05
135	21.42	309	30.10	486	228.68
137	799.66	312	57.56	487	196.01
139	80.95	316	1,909.23	488	32.26
140	32.40	317	278.31	489*	710.04
141*	72.79	318	206.63	490	421.85
142	284.54	320	1,190.14	491	95.91
143	219.99	321	460.51	492	725.69
145	25.03	322	4.71	496	91.32
146	2,432.14	323*	1,072.59	501	14.78
147	863.80	324	222.17	504	42.62
149	118.10	325	852.05	505	133.89

Вкладки зібрані в усіх клясах
Життьового Забезпечення 231,435.48

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	12.40	162	6.50	340*	149.70
4	8.30	163	9.20	341	2.45
6	31.20	168	2.95	345	24.20
8	9.20	169	6.50	346	93.35
10	78.80	170	38.50	347	125.35
11	55.00	171*	9.85	348	20.20
13	9.20	172*	84.80	349	55.90
14	14.85	173	28.40	350	12.40
15	27.35	174	39.55	352	13.00
16	16.05	180	11.00	353*	50.80
17	6.50	182	19.50	360	32.65
22	68.40	183	4.80	361	29.40
27	32.65	184	15.50	364	26.00
30	1.75	200	34.50	369*	24.15
32*	74.95	204	35.90	371	9.80
34	33.30	206	66.55	372	37.00
35	9.20	209	11.00	373	9.20
37	9.80	214	17.25	375	29.10
42	38.80	216	15.70	378	8.15
44	12.85	217*	68.40	379	9.20
47	60.90	218	7.20	385	217.50
50*	25.10	219	11.85	387	26.85
51	1.70	220	.75	389	9.20
53	9.20	221	12.30	395	8.30
55	5.50	226	9.60	399	73.70
57	39.00	230	.85	401	33.60
59*	70.85	231*	48.85	402	22.25
67	38.20	234	2.50	403	13.00
70	22.40	237	96.90	406	33.00
75	10.90	240	100.85	407*	111.65
76	65.90	242	40.55	409	8.30
78	16.65	245	57.45	416	35.30
79	22.00	247	.75	418	64.70
81	2.25	248	11.75	419	9.30
82	18.90	253	11.25	422	32.80
83*	73.25	257	31.10	423	3.35
88	42.10	259	14.80	424	24.55
93	1.00	260	35.20	426	9.20
94	64.25	261	12.60	427	7.95
95*	13.95	264	11.00	430	81.15
96	12.95	266	12.45	432	74.50
99	2.90	268	77.00	434	55.00
102	.85	269	35.85	437	20.10
105	45.30	270	32.35	439	16.30
107	16.60	271	29.85	440	22.00
108	.85	277	84.05	441	52.90
112	15.80	281	11.00	442	11.00
115*	63.40	282	5.10	443	15.40
116	14.80	283	64.00	444	56.30
120*	87.40	287	29.50	445	107.95
121	2.20	288	13.00	448	14.00
123	25.70	290	6.50	450	13.00
124	1.60	291	32.00	452	6.50
125	27.40	292	69.35	460	79.00
127	59.90	293	9.20	461	41.50
130	12.20	295	22.00	462	13.90
131	41.20	301	11.00	464	79.70
133	7.25	303	26.00	465	99.70
139	1.10	304	49.20	467	11.00
142	2.25	305	25.80	471	81.90
146*	174.75	307	9.60	472	22.45
147	57.15	318	9.20	474	6.50
151	38.95	320	79.65	481	14.00
153	53.30	322	9.20	484	63.70
155	112.35	327*	49.20	487	65.00
156	5.70	328	12.65	488	11.00
157*	13.30	334	49.90	489	3.20
158	46.40	336	47.95	490	23.10
161	6.50	337*	53.50	491	50.40

Вкладки зібрані в клясі
Акцидентового Забезпечення 6,833.75

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ У МІСЯЦІ ГРУДНІ 1987-ГО РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
1	Лесько Юрій	500.00
5	Мулик Анна	1,000.00
7	Сугіна Юрій	1,000.00
33	Демкович Михайло	500.00
40	Вітковські Маделина	500.00
42	Ключевський Федір	1,000.00
47	Віхот Марія	1,000.00
63	Андеросон Річард	1,000.00
75	Обушкевич Леон	500.00
76	Ґудзовський Петро	1,000.00
83	Кончак Стефан	500.00
83	Кончак Стефан	1,500.00
88	Салук Ярослав	500.00
99	Зінковський Наталка	1,000.00
102	Струс Дмитро	500.00
105	Феснак Катерина	500.00
105	Садоні Йосиф	1,000.00
112	Купвич Марґарита	500.00
114	Банащук Яків	2,000.00
114	Костинюк Дмитро	1,000.00
123	Казмірик Катерина	679.79
124	Ґурняк Михайло	1,000.00
127	Ґрех Марія	500.00
146	Присяжнюк Дмитро	1,000.00
147	Галевич Володимир	1,000.00
147	Сояк Марія	500.00
155	Венігер Гелена	500.00
153	Зиблікевич Євген	500.00
155	Савчак Іван	500.00
155	Савчак Іван	500.00
156	Закорчемний Олександер	1,000.00
161	Роман Ґолді	500.00
161	Роман Ґолді	1,000.00
168	Просимців Іван	1,000.00
168	Тицький Петро	500.00
171	Кок Амбросі	1,000.00
179	Лесиганич Юрій	250.00
183	Попель Анна	500.00
191	Дремух Іван	1,000.00
206	Кузів Михайло	500.00
221	Бойко Микола	500.00
221	Калін Анатолій	1,000.00
221	Калін Анатолій	1,000.00
221	Коцур Ольга	500.00
221	Якуб'як Василь	1,000.00
226	Оришин Стефан	500.00
228	Уренко Марія	1,000.00
231	Конопка Йосиф	1,000.00
237	Ковалик Теодор	500.00
237	Ковалик Теодор	500.00
	Разом	**38,429.79**

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
238	Бортник Данило	1.000.00
257	Мирощенко Анна	500.00
258	Головецький Іван	1,000.00
277	Колішка Анна	500.00
292	Гирб Чарлес	1,000.00
301	Горбачевська Анна	1,000.00
317	Зелеська Тикена	1,000.00
341	Лозинський Віктор	1,000.00
345	Романовський Гелена	500.00
348	Біловус Катерина	1,000.00
352	Кіт Параня	500.00
352	Кіт Параня	500.00
364	Небозюк Анна	1,000.00
379	Микитин Роман	500.00
379	Якуб'як Василь	1,000.00
397	Олексишин д-р Іван	500.00
397	Олексишин д-р Іван	1,000.00
406	Москальчук Петро	500.00
409	МкДоналд Берніці	1,000.00
400	МкДеоналд Берніці	1,000.00
413	Ґулька Стелла	1,000.00
423	Лазурко Роман	500.00
429	Перкоський Михайло	500.00
432	Лавришин Марія	1,000.00
434	Мартинюк Анастасія	500.00
440	Танчак Петро	5,000.00
457	Карпевич Марія	500.00
464	Ясманицька Ольга	300.00
480	Петик Михайло	1,000.00
484	о. Лукашевич Йосиф	500.00
484	Чорній Іван	500.00
484	Чорній Іван	500.00
492	Ляхович Анна	1,000.00
	Разом	**67,229.79**

ВИПЛАТА ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1987

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
29	Ґрозьо Юлія	50.00
37	Вейґ Юлія	50.00
39	Луцяк Стефан	50.00
55	Нагорний Микола	50.00
55	Павлюк Іван	50.00
55	Ціздин Адам	50.00
99	Овца Гелена	50.00
106	Мицяк Марія	50.00
116	Мрочко Михайло	50.00
158	Лисенко Оксана	50.00
168	Рааб Василь	50.00
170	Микитюк Стефан	50.00
194	Демків Іван	50.00
194	Сарах-Бунін Олександра	50.00
200	Кручовий Володимир	50.00
200	Новосад Михайло	50.00
200	Неілко Іван	50.00
204	Диба Ольга	50.00
206	Заяць Марія	50.00
221	Дзюбій Микола	50.00
221	Шавула Василь	100.00
230	Ліщак Іван	100.00
237	Лемцьо Константин	50.00
239	Ланик Анна	50.00
239	Сенков Катерина	50.00
239	Пенцак Дарія	50.00
239	Пеленська-Пасіка Ірена	50.00
242	Гречко Данило	50.00
242	Седор Іван	50.00
242	Давид Іван	50.00
280	Бадан Катерина	50.00
286	Кіцей Марія	50.00
352	Даців Микола	50.00
353	Вижниця Дмитро	50.00
361	Ґной Параска	30.00
361	Лацик Анна	50.00
361	Левицька Марія	50.00
361	Озераниць Анна	50.00
361	Турчан Ольга	50.00
361	Хамуляк Василь	50.00
361	Яремчук Іван	50.00
361	Яремчук Люба	50.00
364	Химка Петро	50.00
364	Ґіба Марія	50.00
364	Василишин Михайло	50.00
364	Вені Іван	50.00
364	Вені Ґвінна М.	50.00
379	Гура Євгенія	50.00
414	Рондяк Франціска	50.00
484	Величко Володимир	50.00
	Разом	**2,000.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ГРУДЕНЬ 1987

Членські вкладки	$238,269.23
Прибутки книгарні і друкарні	145,587.62
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$395,191.15
Реальності в Керґонксоні, Н. Й.	48,120.58
Гіпотечних позичок	43,368.05
Членських позичок	3,928.86
Уділів	6,493.04
Банків	17,496.77
Разом	**$514,598.45**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$15,172.74
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	15.89
Податків від заморґеджованих реальностей	1,623.00
Премії шпитального забезпечення працівників	7,658.59
Поштових оплат	7.00
Кошти публікації „Свободи"	69,230.34
Коштів друків і приборів	1,052.41
Винагороди відділових організаторів	500.00
Стипендії	1,000.00
Разом	**$96,259.97**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$25,275.00
Зиск при продажі бондів	1,298.22
Збільшено вартість бондів	51,917.08
Разом	**$78,490.30**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$462,592.45
Сплачено гіпотечних позичок	21,226.40
Сплачено членських позичок	19,682.32
Зменшено вартість друкарських машин	12,131.52
Зменшено вартість реальностей	30,193.11
Зменшено вартість електр. машин	9,315.69
Сплачено позичку УНКорп. Дому УНСоюзу	305,000.00
Разом	**$860,141.49**
Разом загальний прибуток на грудень 1987	**$1,933,346.06**

ВИДАТКИ ЗА ГРУДЕНЬ 1987

Виплати членам:	
Грошові звороти	$53,379.44
За дозрілі вивінувальні грамоти	84,337.00
Посмертні допомоги	67,229.79
Відсотки від посмертних допомог	47.50
Вкладки за дітей, яких родичі померли	308.20
Премії за реасикурацію	3,969.60
Повернені вкладки	83.09
Допомога з Фонду Братського	2,580.00
Стипендії	600.00
Разом	**$212,534.62**
Видатки:	
Союзівки	$39,304.73
Книгарні і друкарні	146,669.22
„СВОБОДА" за орган	110,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$5,279.73
Лікарські бадання нових членів	224.40
Винагорода обласних організаторів	6,284.62
Винагорода Відділових секретарів	2,180.00
Винагорода Відділових організаторів	7,793.91
Кошти подорожей обласних організаторів	1,089.24
Кошти обласних засідань	1,735.02
Разом	**$24,586.92**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$12,916.68
Платня працівників	32,131.35
Премії за шпитальне забезпечення працівників	151,905.13
Премії за забезпечення працівників від випадку	14,775.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	23,177.86
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	416.14
Разом	**$235,322.16**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$9.650.00
Банкові оплати за опіку над бондами	3,662.73
Книжки і друки	635.93
Вкладки до братських конгресів	1,462.21
Меблі і машини	156.05
Загальні канцелярійні видатки	1,949.42
Оплати до асекураційних урядів	7,842.84
Кошти канадської канцелярії	32.72
Поштові оплати	1,807.93
Кошти друків і приборів	3,246.10
Кошти телефону	4,358.01
Загальні кошти подорожей	3,059.78
Разом	**$37,863.72**
Різні видатки:	
Видатки з Фонду Оборони Укр. Спадщини	$10,553.00
Виплати відділу Братської діяльности	486.70
Кошти компютеризації	6,000.00
Страта при продажі бондів	40,078.41
Дотації	23,070.00
Спотрова акція	1,000.00
Зменшено вартість бондів	9,461.79
Зменшено вартість друкарських і електронічних машин	21,447.21
Зменшено вартість реальностей	30,193.11
Відсотки від закуплених бондів	8,221.34
Разом	**$150,511.56**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$2,654,397.10
Уділено гіпотечні позички	33,000.00
Закуплено уділи	6,468.04
Уділено позички на підклад грамот	7,653.86
Капітальний ремонт на Союзівці	12,574.98
Разом	**$2,714,093.98**
Видатки за грудень 1987	**$3,670,886.91**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$1,366,908.14		
Бонди	45,322,870.03	**Фонди**	
Уділи	1,251,621.69		
Гіпотечні позички	4,381,456.17	Забезпеченевий	$58,319,242.28
Позички на грамоти	689,575.53	Зкцидентовий	1,592,154.61
Реальності	1,191,631.31	Братський	86,870.01
Друкарські і електронічні машини	318,615.18	Сирітський	366,756.24
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,925,000.00	Захисту	97,453.38
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Наглої потреби	89,752.57
Разом	**$60,552,229.09**	**Разом**	**$60,552,229.09**

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1987 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ГРУДНІ 1987 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення			Разом у 1987 р.
	Округа АЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	1	100,000			12
137	М. Колодруб	1	5.000			3
288	В. Загвоський	1	3,000			1
		3	**108,000**			
	Округа БАЛТИМОР					
15	О.Зинюк	3	15,000		3сп	24
34	Л.Блонарович	3	18,000	1АДД		11
		6	**33,000**	**1АДД**	**3сп**	
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремік	2	50,000			4
	Округа БОФФАЛО					
40	М. Лупічук	1	5,000		1сп	7
127	Марія Гаравус	2	6,000			12
304	Марія Гнатик	1	3,000		1сп	3
360	О.Гаврилюк	4	14,000	2АДД	2сп	11
		8	**28,000**	**2АДД**	**4сп**	
	Округа ЧІКАГО					
107	В. Ваншула	2	10,000			8
221	М. Карачевський	2	10,000	2АДД		6
301	П. Врублівський	1	1,000			1
379	В. Семків	1	3,000			17
399	Р. Припхан	1	3,000			10
		7	**27,000**	**2АДД**		
	Округа КЛІВЛЕНД					
328	Б. Ковч	1	10,000			4
	Округа ДІТРОЙТ					
82	О.Марущак	2	6,000			16
146	Г. Корбяк	2	8,000			3
175	Я.Бадюк	1	10,000			7
		5	**24,000**			
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
3	М. Стецина	1	10,000		1сп	66
25	Марія Савчак	2	10,000			8
		3	**20,000**			
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	3	7,000			6
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
473	Віра Баніт	1	3,000			7
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	2	10,000	1АДД		7
350	Т. Фінів	1	1.000			2
414	І. Телюк	1	3.000			8
		4	**14,000**	**1АДД**		
	Округа НЮАРК					
76	Юлія Демчук	1	1,000			4
	Округа НЮ ЙОРК					
293	Марія Душник	4	25,000	2АДД		7
	І. Хома	1	1,000			
327	Зеновія Зарицька	1	2,000		1сп	3
361	С. Чума	1	3,000			4
		7	**31,000**	**2АДД**	**1сп**	
	Округа НІЯҐАРА					
403	Марія Нечай	3	20,000	1АДД		6
	Округа ПАССЕЙК					
42	Стелля Блиха	3	10,000	1АДД	1сп	13
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
83	С. Гавриш	5	18,000	2АДД		11
116	С. Шилькевич	2	10,000	2АДД		4
153	Ю. Данилів	2	55,000	1АДД		4
163	Т. Дула	1	1,000			6
245	М. Мартиненко	1	5,000	1АДД		5
247	Любомира Шеремета	6	30,000	2АДД	2сп	19
268	Е. Барилка	1	5,000			1
269	Христина Ф. Ґербеги	1	3,000		1сп	2
424	В. Трипупенко	1	3,000			2
430	І. Кігницький	2	8,000	1АДД		2
		22	**138,000**	**9АДД**	**3сп**	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
209	С. Матлага	1	5,000			5
349	М.Захарко	2	6,000			10
		3	**11,000**			
	Округа ПІТТСБУРҐ					
63	І.Турко	1	5,000			39
276	С. Іваницький	2	4,000		2сп	4
338	Ольга Пішко	1	4,000		1сп	3
		4	**13,000**		**3сп**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	15	69,000		2сп	15
316	Л. Білик	2	6,000			21
367	В. Попович	1	3,000			3
437	М. Малинівський	1	10,000		1сп	4
		19	**88,000**		**3сп**	
	Округа ШАМОКІН					
242	Й. Чабан	2	8,000			14
389	М. Хомин	1	10,000			1
		3	**18,000**			
	Округа СИРАКЮЗ-ЮТИКА					
283	Г. Гавришків	1	3,000			3
	Округа ТОРОНТО					
402	Анна Бурій	3	12,000			4
407	Г. Миськів	3	38,000			4
432	Ярослава Зорич	2	4,000			10
466	П.Крутиголова	1	1,000			2
		9	**55,000**			
	Округа ТРОЙ					
13	Діяна Шевчук	2	13,000			11
57	М. Савків	1	5,000			8
		3	**18,000**			
	Округа ВІННІПЕҐ					
445	І.Геврик	2	4,000		2сп	16
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Д. Сарахман	1	2,000		1сп	15
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабелла Боровицька	2	8,000			21
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ					
368	А. Маринюк	6	90,000			19

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ 1987 РОКУ

П.ч.	Округа/відділ	Число Відділів	Придбано чл. у грудні	Разом	Забезпечення на суму: у грудні	Разом	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	22	146	138,000	846,000	21
2.	Піттсбурґ	18	4	80	13,000	347,000	—
3.	Шамокін	17	3	45	18,000	149,000	1
4.	Алентавн	13	3	39	108.000	389,000	5
5.	Скрентон	5	—	9	—	40,000	1
6.	Вілкс Бери	7	—	12	—	61,000	—
	Разом	**100**	**32**	**331**	**277,000**	**1,832,000**	**28**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	6	52	33,000	225,000	8
	Округа НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	31	7	80	31,000	234,000	4
2.	Сиракюзи-Ютика	14	1	31	3,000	123,000	—
3.	Рочестер	11	19	75	88,000	232,000	4
4.	Трой	8	3	39	18,000	135,000	—
5.	Боффало	7	8	33	28,000	106,000	5
	Разом	**71**	**38**	**258**	**168,000**	**831,000**	**13**
	Округа НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	1	52	1,000	591,000	4
2.	Джерзі Сіті	11	3	102	20,000	1,595,500	—
3.	Перт Амбой	12	3	36	11,000	311,000	3
4.	Пассейк	4	3	23	10,000	401,000	3
	Разом	**45**	**10**	**213**	**42,000**	**2,898,000**	**10**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чікаго, Ілл.	31	7	111	27,000	389,500	5
2.	Детройт, Миш.	20	5	92	24,000	386,000	14
3.	Клівленд, Огайо	20	1	44	10,000	420,500	1
4.	Янгставн, Огайо	7	2	21	8,000	77,000	—
	Разом	**78**	**15**	**268**	**69,000**	**1,273,000**	**20**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	4	20	14,000	120,000	2
2.	Бостон, Масс.	5	2	13	50,000	222,000	2
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	1	19	2,000	105,000	—
	Разом	**25**	**7**	**52**	**66,000**	**447,000**	**4**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	—	4	—	53,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	3	8	7,000	38,000	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	3	—	3,000	—
	Разом	**15**	**3**	**15**	**7,000**	**94,000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	6	36	90,000	459,000	—
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	9	40	55,000	156,000	3
2.	Монтреаль, Квеб.	6	1	36	3,000	83,500	3
3.	Ніягара, Онт.	10	3	38	20,000	239,000	5
4.	Захід Канади	15	2	23	4,000	98,000	—
	Разом	**52**	**15**	**137**	**82,000**	**576,500**	**11**
	Загальна сума	**414**	**132**	**1,362**	**834,000**	**8,636,000**	**94**

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили

XII-87

по 500.00 дол. — д-р Осип Сененький, д-р Галина Скорецька (з нагоди святкування 1,000-ліття Хрищення України), Осип Вомпель;
200.00 дол. — Мирон Бучак;
150.00 дол. — д-р З. Лев Мельник;
по100.00 дол. — д-р Зенон Держко, Тома Боцон (у пам'ять бл. п. Юлії Еванечко), д-р Іван Лозинський (у пам'ять брата бл. п. мґра Евгена Лозинського у 10-ту річницю смерти), Ігор Мельникович (у 6-ту річницю смерти мами бл. п. Анни Мельникович — замість квітів на могилу), Роман Король, д-р Леонід Рудницький, д-р Тетяна Цісик, д-р Романа Навроцька, інж. Юліян Головчак, Дмитро Сенюх (на святкування 1,000-ліття Хрищення України), Юрій і Ольга Федик, Марія Гарасим, Неоніля Кліш;
75.00 дол. — д-р Мирослав Прокоп;
50.00 дол. — Богдан Ясінський;
по 25.00 дол. — Зиновій Ґловяк, Вячеслав Цетенко, Олена Куса, Олімпія Гайдучок, Зенон Савицький (замість квітів на могилу бл. п. о. Йосифа Лукашевича);
по 20.00 дол. — інж. Александер і Софія Вонторські, Марія Руденська, Іван Сось, Андрій Білик, Надія Бабяк, Михайло Скальський, Модест Захарченко, Богдан Принада;
по 15.00 дол. — Лідія Бурачинська, Віктор Кулей, д-р Васьль Наконечний, Остап Зинюк, Марія Сеник (у пам'ять бл. п. Зоні Годувальської-Венцлавович);
по 10.00 дол. — Іван і Марія Ґумовські, Теодозій Дячок, д-р Евген Ґіль, Ігор Ґавдяк, Микола Ставничий, Ярослав Ґелета, Михайло Барановський, Марія Білозор;
5.00 дол. — Ксеня Антипів.

На радіопрограму „Голос Української Діяспори" зложили:
250.00 дол. — д-р Павло Джуль;
100.00 дол. — Стефан Кушнір;
50.00 дол. — д-р Олександер Стрільбицький;
10.00 дол. — Марія Білозор.

1,205.24 дол. — Прихід з Різдвяного Базару Товариства Свята Софія у Філядельфії.

Листа ч. 0030 — збірка під час Базару, зложили:
50.00 дол. — Маркіян і Люба Онуферко;
30.00 дол. — д-р Я. С. Бернадин;
по 25.00 дол. — Теодозія і Володимира Брикович, Іванна Федорів, Роман і Марія Флюнт;
по 20.00 дол. — Каролина Конрад, Андрій і Константина Лопатинські;
по 10.00 дол. — Батунчак, д-р Наталія Пазуняк, Стефанія Катамай, Стефанія Ракоча;
5.00 дол. — Дарія Дерій.

50.00 дол. — зложили Омелян і Марія Омецінські та Роман і Оксана Чавс замість квітів на могилу бл. п. Дарії з Артимишинів-Черник.

Коляда у Філядельфії, Па., зложили:
200.00 дол. — Богдан Мізак (Ню Йорк);
100.00 дол. — Стефан Кушнір;
50.00 дол. — Марта Шиприкевич;
по 30.00 дол. — д-р Лев і Ірена Кушнір, Іван Кулиняк, Дійонізій Кузмович;
по 25.00 дол. — Теодор і Марія Угорчак, Анна Дражновська, Ярослав Масюк, Михайло Мізак, д-р Романа Навроцька;
по 20.00 дол. — Роман Вомпель, Тимко Бойко, Володимир Романів, Іван Дмитрус, Микола Кавка, Іван і Дарія Шкіра;
по 15.00 дол. — Роман і Марія Циган, Орест Мартинович;
по 10.00 дол. — Антоніо Фраґніто, Мирон Захаріясевич, Мирон Федорів, Іванна Петик, Богдан Геврик, Іван Яримінський, Іван Крих, Стефанія Григорчук, Лариса Кострицька, Любомир Люба, Петро Демків;
5.00 дол. — Анастазія Жилава.

Листа ч. 2049 — збірка в Елмайра Гайтс, Н. Й. — зібрав і переслав Василь Осташ, зложили:
31.00 дол. — Василь Осташ;
25.00 дол. — о. Юрій Лукачик;
по 10.00 дол. — Василь Панкевич, Петро Кремель, Іван Ващишин, Йосиф Ружанський, Ярослава Гомерда, Український Клюб (Василь Салиґа — голова);
по 5.00 дол. — Олекса Квасний, Павло Німець, Михайло Осташ, Михайло Дучий, Людвік Сенков, Василь Петрик, Марія Гречканич, Вероніка Урущак, Василь Костів, Стефан Салиґа, Іван Коваль, Володимир Василишин, Василь Цап, Володимир Курчинський;
3.00 дол. — Микола Гопчук;
по 2.00 дол. — Николай Юхімік, Ірена Юрчак, Николай Ференц;
по 1.00 дол. — Анна Кавулич, Іван Шевчик, Володимир Казельський.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. о. Йосифа Лукашевича — переслала Ярослава Томич, Ютика, Н. Й., зложили:
100.00 дол. — Омелян і Ярослава Томич;
по 75.00 дол. — Степан і Мирослава Грубий, Орест і Іванна Грубий;
50.00 дол. — Ярема і Христя Грубий;
20.00 дол. — Анатоль і Ольга Ромах.

Пожертви зібрані під час похорону бл. п. д-ра Лева С. Обушкевича — переслала Тетяна Обушкевич, зложили:
по 20.00 дол. — Антін і Ліда Левицькі, Михайло і д-р Марта Ковальчук, Володимир і Марта Левицький, Юрій і Міра Бакун.

На Собор Св. Софії та УКУ в Римі, зложили:
2,000.00 дол. Тома Боцон (у пам'ять дружини бл. п. Галі Боцон);
1,500.00 дол. — Марія Овчаренко;
1,000.00 дол. — д-р Ірена Гребеняк (у пам'ять Батьків бл. п. Івана і Станислави Гребеняк і Брата Романа);
200.00 дол. — Мирослав Лозинський;
100.00 дол. — Андрій і Ірена Дзедзик (у пам'ять бл. п. Валентини Калин-Магмет);
100.00 дол. — Омелян і Марія Омецінські;
20.00 дол. — Марія Білозор.

На Богослуження в Римі зложили:
50.00 дол. — Іда Василів з дітьми (у першу річницю смерти Мужа бл. п. Сидора);
30.00 — д-р Романа Навроцька.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117

Проф. І. Олексишин відійшов у вічність

Відчувається велика втрата в українському суспільстві, коли один за одним відходять з світу цього давні працівники, чесні громадяни, що вірно служили українській справі, що вкладали в українське життя свій життєвий досвід і професійне знання. Таке саме почуття глибокого жалю за людиною, за її вартостями огорнуло українську громаду Філядельфії та всіх тих, хто знав і шанував сл.п. проф. Івана Олексишина, який скінчив свій життєвий шлях 19-го грудня 1987 року в Філядельфії, проживши 86 років.

Проф. Іван Олексишин був науковцем, педагогом, громадським діячем, а в молодости українським воякoм, борцем за волю України.

Щоб виявити пошану до покійного та познайомити ширші кола української спільноти в діяспорі, пригадаємо тут його життєвий шлях, труди і осяги.

Народився бл. п. Іван Олексишин 1-го вересня 1901 року в Західній Україні (село Хренів, повіт Кам'янка Струмилова). Початкову освіту здобув у Дідилові, а середню в українській державній гімназії в Тернополі (1924 р.) після повороту з Української Галицької Армії. На вищих студіях бл.п. Іван Олексишин спеціялізувався в геології, географії і природничих науках; закінчив Львівський університет в 1929 році. Докторат з геології і мінералогії здобув в університеті Леопольда Франца в Інсбруку, в Австрії, в 1947 році. Свою дослідчу працю геолога розпочав ще студентом Львівського університету, працюючи в геологічному музеї над палеонтологічними збірками.

Завдяки своїм здібностям і працьовитості, І. Олексишина призначено асистентом геологічного факультету Львівського університету у проф. В. Рогаля, де працював у ділянці палеонтології і стратиграфії. Самостійні геологічні досліди проводив І. Олексишин над міоценськими відкладами на просторі Поділля, на основі чого видав працю „Міоцен Поділля". Ця працю була прийнята як теза при кінцевому державному іспиті на викладача середніх шкіл. Педагогічну працю розпочав проф. І. Олексишин в Тернополі в українській гімназії Т-ва „Рідна Школа" та в польській гімназії (1929-1936); був тоді членом методичного географічного осередку Львівської шкільної кураторії. Він 1936 року працював він у філії української гімназії у Львові, займаючись у вільний час науковою дослідчою працею у природничому музеї НТШ. Тоді він означив свої палеонтологічні збірки і написав докторську дисертацію „Розміщення і стратиграфія міоценських відкладів на просторі північного Поділля і південної Волині".

Воєнні події 1939 року не дозволили осягнути докторський ступінь бл.п. І. Олексишинові у той час. Ще в тому ж 1939 році він став керівником географічно-природничого відділу інституту вдосконалення вчителів у Львові, а згодом професором геології і продеканом географічно-геологічного відділу Львівського університету ім. Івана Франка. В 1940 році став він старшим науковим співробітником у геологічному відділі філії Української Академії Наук у Львові.

Після змін в університеті (припинення навчання) за німецької окупації став віч в 1942 році викладати у Львівській політехніці геологію в будівельному і лісовому відділах.

В 1944 році проф. І. Олексишин з родиною залишив рідний край і виїхав на Захід, де в місті Ґрац у Австрії став надзвичайним професором геології Грацького університету. Через адміністративні труднощі як чужинець мусів покинути університет і перейти викладати до високої гірничої технічної школи в Леобені. Згодом, у 1945 році переїхав він з родиною до Зальцбурґу, де восени того ж року зорганізував у таборі втікачів українську реальну гімназію і учителював там до виїзду в ЗСА в 1949 році. В тому періоді здобув він ступінь доктора.

Після періоду фізичної заробітної праці у Філядельфії, проф. І. Олексишин був затруднений як дослідник в Департаменті бактеріології Джеферсон Медичного коледжу (1953-1955). У вільний час не переставав працювати над геологічними дослідами, у висліді чого появилися друком три його фахові праці в журналах Пенсильвенської Академії Наук. Згодом (1955-1967) професор працював на різних ступенях у Бостонському університеті, до „повного професора" геології включно, вишколюючи докторантів університету. Від 1967 року був професором-емеритом і безперервно працював при Пенсильвенській Академії Наук, проводячи розкопи в терені та видаючи свої наукові праці; цією дослідно-науковою працею проф. І. Олексишин невтомно займався до своїх останніх днів.

Проф. І. Олексишин був довголітнім дійсним членом НТШ, членом Пенсильвенійської Академії Наук, Академії Природничих Наук у Філядельфії, Американської Асоціяції для заавансованих у науці, членом Географічного Т-ва Америки (від 1956 р., а дійсним членом від 1963 р.), членом Палеонтологічного Т-ва, Бостонського Геологічного Т-ва, членом почесного Т-ва Сіґма Хі Бостонського університету, мав професійне членство в Українській Американській Асоціяції Університетських Професорів.

Проф. І. Олексишин є автором 10 чи 12 більших наукових праць із свого предмету. Останні його праці ще не опубліковані.

Поряд з науковою і педагогічною працею займався проф. І. Олексишин і громадською діяльністю: ще в молодості в читальнях „Просвіти", в спортовім товаристві „Луг" в Теребовельщині, у Львові був директором української бурси ім. Митр. Андрея Шептицького, на еміграції — секретарем управи Т-ва „Рідна Школа" в Австрії, згодом культурно-освітнім референтом УККА в Бостоні, а також членом Контрольної комісії УААЦП та шкільним референтом Відділу УККА в Філядельфії, головою „Самопомочі" у Філядельфії та інспектором шкільної ради УККА у Філядельфії.

Цей перегляд життєвого шляху і осягів проф. Івана Олексишина був би неповним, якщо б хоча побіжно не згадати його військової служби в минулому. Його активна участь у визвольних змаганнях в рядах Української Галицької Армії в роках 1918-1920, була для покійного дуже важливим етапом. Він був телеграфістом і телефоністом у телефонічній сотні ІІ-ої Коломийської бригади, а згодом, після поранення, був приділений до телефонічної сотні при ІІІ-му Галицькому корпусі.

У боях на протипольському і протибольшевицькому фронтах був двічі ранений і присипаний вибухом гранати. Він відійшов з армії в чині хорунжого. За свої воєнні заслуги був відзначений Пропам'ятним Хрестом, Воєнним Хрестом, Хрестом Симона Петлюри і пропам'ятною відзнакою 50-річчя відновлення Збройних Сил України.

Вже на еміграції проф. Іван Олексишин був діяльний у ветеранських товариствах, зокрема в Об'єднанні Бувших Вояків Українських Армій.

Таке життя — насичене, повне труду й інтелектуальних зусиль — провів бл.п. проф. Іван Олексишин, так, наче прийшов його випрямлений, військовим кроком — до свого „калинового мосту" у вічне життя.

Н.І. Пазуняк

Українська громада Денверу й околиць відсвяткувала найсвітліші події в нашій історії

У цілому світі, де лиш живуть українці, йдуть величаві святкування світлих дат в нашій історії — 70-ліття проголошення самостійности української держави та Тисячоліття України. І наша невелика денверська громада, в міру своїх скромних можливостей відзначила ці величезної ваги історичні ювілеї.

Вже в квітні минулого року створено Громадський комітет, завданням якого було підготовити грунт і провести в життя ці святкування. У склад комітету ввійшли: голова — Надія Виннич, заступник голови — Михайло Бозьо, скарбник — Ярослав Стецюк, англомовний писар — інж. Данило Желем, україномовна писарка — Надія Хома, референт зовнішніх зв'язків і преси — Олег Завадович, імпрезовий референт — інж. Євстахій Кравчук, контрольна комісія: д-р Ярослав Винар, Марія Крочак і Надія Барера. Почесними і дуже активними членами комітету стали отці-парохи обидвох наших церков, а саме: о. Володимир Ситниченко, настоятель української православної автокефальної церкви Пресвятої Марії, і парох української католицької церкви Переображення Господнього, о. Степан Хміляр, ЧСВВ. До почесного комітету запрошено також, і запрошення прийняли: Том Вірт, сенатор ЗСА, Тед Стрікленд, президент колорадського сенату, та Дені Ґаляґґер і Робет Шафер — колорадські сенатори. Скоро після створення комітет почав підготовчу роботу.

З огляду на малочисельну українську громаду Денверу, неможливо було створити, не зважаючи на старання голови Н. Виннич, хоч би невеликий хор, хоч роблено в цьому напрямі великі зусилля. Запрошувати „заграничних" гостей теж було не під силу нашій громаді, бо і дорога далека і кошти великі. Треба було обмежитися скромним відзначенням цих славетних ювілеїв. Імпрезовий референт поробив старання, щоб стейтова і міська управи були поінформовані про наші святкування і щоб вислали своїх представників, як теж постарався про те, щоб губернатор стейту Колорадо і посадник міста Денверу видали проклямації з нагоди Тисячоліття Хрищення і 70-ліття відновлення української держави, а також щоб вони проголосили 1988 рік — Роком Українського Тисячоліття. Обидві установи не хотіли таких проклямацій видати, мотивуючи тим, що це є справа релігійно-церковна, і уряд не сміє вмішуватися до цих справ. Свою відмову обґрунтували тим, що подібного роду справа ведеться уже три роки у федеральному суді, тому, що в часі Різдвяних свят будинок Міської управи був святково прикрашений і освітлений за гроші платників податків, що суперечить конституції. Завдяки особистим зв'язкам інж. Є.



Отець Степан Хміляр, ЧСВВ, парох католицької церкви в Денвері, зліва від нього — Надія Виннич, а праворуч — Л. і М. Куропасі.

Кравчука з урядовими чинниками, належні проклямації ми таки одержали. Треба однак, згадати, що коли проклямація була вже готова і підписана губернатором стейту, проголошуючи рік 1988 Роком Тисячоліття Українського Християнства, уряд не хотів нам її видати, бо вміжчасі московська православна церква в Денвері зажадала також такої проклямації. Це збентежило стейтовий уряд; не знали, кому вірити, бо вони не були обзнайомлені з історичною правдою. На щастя імпрезовий референт мав зі собою книжечку-довідник „Україна й українці", видання Укрпрес за редакцією д-ра Івана Овечка і д-ра Романа Кухара, в якій доказано, що християнство в Московщину прийшло кілька століть пізніше. Це переконало стейтові чинники відмовити московським шовіністам. І проклямацію одержали ми!

Наші святкування вирішено започаткувати бенкетом, а на промовця запросити з найближчого нам Чикаго д-ра Мирона Куропася, знаного науковця, колишнього дорадника президента ЗСА в етнічних справах. Дату бенкету визначено на суботу, 23-го січня. На пропозицію д-ра М. Куропася і активною дією голови, Н. Виннич вирішено використати його перебування в Денвері теж і для інших цілей, а саме: познайомити учителів шкіл Денверу та його околиць з найбільшою трагедією нашого народу, — штучним голодом 32-33-іх років. Для цього використано фільм „Жнива розпачу", а після його висвітлення д-р Куропась давав ще додаткові, дуже речеві пояснення, доказуючи і стверджуючи, що голод був подуманий Москвою для винищення українського народу, і що Москва і в дальшому практикує такі методи, от хоч би в Етіопії чи Афганістані. Зацікавлення було дуже велике. Були різні запити, на які додатково давав ще вичерпні відповіді д-р Куропась. На закінчення К. Виннич сердешно подякувала всім учасникам за їхню присутність і за їхню присутність і запросила їх на український полуденок, який приготовило жіноцтво СУА.

Цього ж таки дня, увечорі в репрезентативному готелі „Шератон" мав місце бенкет, присвячений нашим світлим річницям. Ведуча програмою Одарка Фіґлюс попросила до головного стола панство Винничів, обидвох наших отців, панство Куропасів, першу пані нашого стейту, яка прийшла, як відпоручниця свого чоловіка та губератора Колорадо Бі Ромера. На жаль, два почесні члени комітету, а огляду на інші зобов'язання, не явилися особисто на нашому святі, але вислали своїх представників. Не прийшли Тім Вірт і Тед Стрікленд. Прибув вірний наш приятель, стейтовий сенатор Деніс Ґелеґґер і молодий стейтовий сенатор, до речі, частинно українського роду, Роберт Шафер. Не прибув також запрошений конґресмен ЗСА Дан Шейфер, але прислав свого представника.

Ведуча програмою Одарка Фіґлюс яка свобідно володіє українською і англійською мовами, по черзі представила всіх членів комітету та почесних гостей і попросила до слова голову Колорадського комітету Н. Виннич, яка з питомою їй теплотою привітала всіх гостей на нашому першому ювілейному святі. Вона згадала наших пращурів, які перші хрестились у водах нашого Дніпра-Славути і віру цю протягом віків боронили зі зброєю в руках. І сьогодні, всупереч страшним лихоліттям, дарма, що на нашій батьківщині релігія є поза законом і жорстоко карається Москвою, віра живе. І наче на сміх, на кпини з усього людства, Кремль наказує святкувати Тисячоліття Християнства...Росії, про яку ані чутки не було, коли наші пращури стали вже християнами. А вільний світ вірить в цю ще одну побрехеньку Москви, і тому нашим обов'язком є свідчити світові про дійсний стан в Україні і це саме є метою наших сьогоднішних святкувань. Віримо, що і на протязі цього ювілейного року ми ще спільними силами, при різних нагодах звеличуватимемо цю нашу одну з найсвітліших подій.

Далі слідував привіт від губернатора Колорадо, який відчитала його дружина п-ні Бі Ромер. В привіті були побажання успішних святкувань і признання українцям Колорадо за їхній вклад у розвиток нашого стейту. Пані Ромер додала від себе, що їй шкода що вона не розуміє української мови, а нам вже не вперше наука, що коли запрошуємо людей з американського середовища, програма повинна бути двомовна!! Такими були дуже гарно виконані програмки, роботи О. Мошинської. Потім О. Фіґлюс попросила о. Ситниченка провести молитву, а опісля почався обід, під час якого всі присутні піднесли тост за наші світлі ювілеї. Після обіду учні „Рідної Школи", під проводом своєї вчительки Алі Мосійчук по черзі відчитали проклямації від губернатора і посадника міста, в яких підкреслено важливість відмічуваних ювілеїв і проголошено рік 1988 Роком Українського Тисячоліття і 70-ліття проголошення української державности. В читанні проклямацій брали участь такі учні: Андрій Мосійчук, Ерік Малькут, Пилип Лапчак, Андрій Пиріг, Тамара Олексюк, Наталка Малькут і Христина Малькут.

Відтак слідували привіти від усіх згаданих вже сенаторів і конгресменів, від деяких особисті, а від неприсутніх — їхніми представниками, із оправданням за їхню відсутність. Дуже милий привіт виголосили спільно сенатори Д. Ґалаґгер і Р. Шафер, в якому перший згадав про українське походження молодого сен. Шафера і про дарунок, який він одержав від нього, а саме: українську писанку, яку власноручно розписав Р. Шафер. Публіка дуже тепло прийняла цей привіт.

Вкінці приступлено до найважливішої частини нашої програми. Одарка Фіґлюс представила зібраним гостя з Чикаго д-ра Мирона Куропася і попросила його до слова. Темою його доповіді була „Роля християнства у формуванні і творенні української нації. „Почавши від поодиноких племен, які жили ще окремим життям, він розповів про княгиню Ольгу, яка в пізніших роках свого життя стала християнкою, про велич Руси-України за Володимира Великого, хрестителя нашо народу, про високу культуру, яка цвіла на наших землях завдяки поширенню християнства і спосність усіх, часто ворогуючих між собою племен в один християнський нарід. Відтак прийшло татарське лихоліття з повною руїною всіх тогочасних надбань. Збереглися ще одно століття довше Галицько-Волинські князівства, які стали спадкоємцями Київської Руси, але і ці впали під натиском диких орд зі сходу і „цивілізованих"-„християнських" сусідів заходу. Не зважаючи на усі історичні події, які, мов буря перекочувалися по наших землях, народ наш не стравив своєї окремішности і віри. Це допомогло йому пережити усі ці лихоліття і, діждавшись відповідного часу, стати під проводом великого полководця, але, на жаль, не політика, Богдана Хмельницького до боротьби за свої права, на своїй рідній землі. І знову недовге тривання української козацької держави і трагічна у своїх наслідках т..зв. „Переяславська умова", яку як і все інше використала Москва для своїх цілей. І знову роки підневільні, не зважаючи на спроби великого гетьмана Івана Мазепи, а відтак Івана Виговського визволитися з-під „протекторату" Москви, а після цього — повільне і систематичне обмосковлення України. Поділ українських земель між різними окупантами, утиски й переслідування не стерли з лиця землі нашої нації, і, коли розгорілася Перша світова війна, приспаний віками неволі український нарід, на жаль, не ввесь, став до зброї, „щоб у народів вільних колі" стати паном своєї прадідної землі. І знову на короткий час засіяло сонце волі і нічого не захмалило б його, якщо б весь нарід став в обороні своєї волі. Так, однак, не сталося, і знову роздерто тіло одного народу під наглядом можних світу цього, великих демократів західніх держав, які допомогли всіми можливими засобами створити на місце царської тюрми народів найстрашнішу тюрму народів XX століття, т. з. СССР. І антихрист став паном життя і смерти мільонів, знищуючи їх не лише фізично найбільше рафінованими методами, але і розкладаючи їх морально, вириваючи з їхніх душ віру в Христову правду. Всупереч усім цим знущанням, віра живе в народі й житиме, як довго живуть українці, бо душі людської вирвати з грудей не може ніхто. І на кінець — звернення до нас усіх, розкинених у вільному світі, зберігати нашу прадідівську віру, як дорогоцінний скарб, який допоміг нам пережити удари страшної долі і донести її, цю віру протягом століть до кінця XX століття. Оце і була провідна думка доповіді д-ра М. Куропася. Була вона опрацьована до подробиць, прочитана англійською мовою, в дуже спокійному тоні, й залишила у слухачів незатерте враження. За це йому від нас усіх щире українське спасибі!

Молитвою, яку виголосив о. Степан Хміляр, завершено наше ювілейне свято, яке започаткувало ряд інших імпрез протягом Українського Року.

Присутня

СХІДНЬО-НІМЕЦЬКІ І чехо-словацькі джерела повідомляють, що Советський Союз, зглядно його саперні військові частини, почали розмонтовувати і приготовляти до вивозу на територію СССР ракети близького і середнього засягу з атомовими головками, які, згідно з договором підписаним генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим і президентом ЗСА Рональдом Реґеном у Вашінґтоні, повинні бути не тільки виведенні з Европи і частинно з Азії, але також знищені. Уряд вирішив приспішити праці над виведенням ракет, не чекаючи на ратифікацію договору в американському Сенаті, бо на черзі є черговий договір про редукцію стратегічних нуклеарних ракет, який, правдоподібно буде підписаний Р. Реґеном і М. Ґорбачовим в червні цього року. На цю тему ведуться тепер інтенсивні переговори на різних рівнях між урядами ЗСА і СССР.

ЯК ПОВІДОМИВ БРИТАНСЬКИЙ тижневик „Обзервер", англійський бизнесмен-мультімільйонер Ричард Бренсон став першим співдиректором совєтського „Інтуриста", не будучи совєтським громадянином. Згідно з підписаним договором, відпочинковий комплекс „Ореанда" в Ялті від тепер буде адмініструватись англійцями. Очікують, що „Ореанда" буде спроможна приміщувати приблизно до 5,000 британських туристів кожного року. Під час інтерв'ю з кореспондентом „Обзервера" 37-річний Бренсон заявив, що він хоче відкрити для британських туристів нові території в СССР, для відпочинку і оглядин й таким способом допомогти генеральному секретареві ЦК КПСС Міхаїлові Ґорбачову у його програмі „перестройки" і політики „гласності".

У ВАШІНҐТОНІ ГОВОРИТЬСЯ про те, що коли сенатор Баб Дол вийде першуном у республіканських змаганнях за президентську номінацію, то на партнера для нього з Республіканського табору висувають двох кандидатів: Томасса Кейна, губернатора Ню Джерзі, і Джорджа Дукмеджіяна, губернатора Каліфорнії. Більші можливості має Т. Кейн, бо сен. Б. Дол раніше заявив, що його партнер мусить бути не тільки відомим, але й шанованим серед виборців.

Баль лікарів у Ню Йорку

Першим великим балем року був баль Т-ва українських лікарів УЛТПА, Відділ Ню Йорк-Ню Джерзі, що відбувся в суботу, 16-го січня ц.р., в Плаза готелі, в одному з найкращих готелів метрополітального Ню Йорку.

В чудовій залі до бенкету засіло понад 200 осіб з рекордовим числом молоді — лікарів, резидентів, студентів медичних і інших навчальних закладів. Серед присутніх були представники Українського Інституту, молоді інженери, адвокати, яких єднають міцні узи свідомости української дружби. Серед учасників були теж основники лікарського Т-ва, які з одушевленням раділи, що велику залю заповнили молоді лікарі, які перебрали провід Т-ва, студенти, а це доплив нових надійних сил, що в майбутньому продовжуватимуть працю попередників.

Організацією цього балю зайнявся вибраний комітет, якому належить повне признання за дуже добре зорганізовану і вдалу імпрезу. До складу Комітету увійшли доктори: Звенислава Ворох, Любомир Ворох, Роман Кисілевський, Андрій Лягишевський, Галина Семчишин, Юрій Трухлий і Тарас Шегедин.

Бенкет відкрив голова Відділу д-р Степан Семчишин, який привітав учасників та поінформував, що цьогорічний баль присвячений святкуванням епохального Ювілею Тисячоліття Християнства в Україні, як один з виявів святкувань у цю знаменну річницю, а відтак покликав аранжера балю д-р З. Ворох до переведення дебюту.

Д-р Звенислава Ворох представила Лесю Стефанишин, дочку Марії та Ігоря Стефанишиних з Кі-Вест, Фльорида, яка у супроводі двох пристійних ескортів Павла Боднара і Тараса Семчишина увійшла на залю, як велика княжна Київського двору, як символ чудової весни, що витворило надзвичайне піднесення, специфічний святково-радісний настрій, що був відображений у привітальному слові д-р З. Ворох, яка привітала словами: „Як цвітучу красу весни, яка вічно жива-чарівна" та рівночасно підкреслила, що цей дебют з маркантною датою тисячоліття Християнства в Україні залишиться у пам'яті назавжди, як рідкісний, унікальний дебют, що пов'язаний з історією українського народу.

Відтак покликала Галину Семчишин вручити дебютантці пропам'ятну „конюшинку щастя".

Після привіту і побажань попросила оркестру заграти „Незабутній вальс" Кос-Анатольського, як перший танок для дебютантки. Опісля аранжер балю викликала всіх колишніх дебютанток балів УЛПТА, які включилися до продовження вальсу: Рому Кігічак, Дору Тершаковець, Роксоляну Кузьмак, Лізу Новаківську, Ганю Клим, Ганю Сонну, Калину Чолган, Хризанну Гуглевич-Ворох, Уляну Кекіш, Христину Саяк, д-р Росанну Ворох, Руту Кисілевську, Лярису Кисілевську, д-р Руту Чолган, д-р Марту Кушнір, Олександру Савчук, д-р Лесю Кушнір і д-р Олександру Трембіцьку.

Надзвичайно приємно і скоро проминув час на цьому вибагливому балі, де всі балеві гості задоволено забавлялися до пізньої ночі, а на загальне бажання всіх учасників гарного вечора балевий комітет запланував наступний баль у Плаза готелі на 14-го січня 1989 року.

В. В. Величенко



Дебютантка, ескорти й члени комітету (зліва): Галина Семчишин, ескорт Павло Боднар, дебютантка Леся Стефанишин, ескорт Тарас Семчишин і Звенислава Ворох.

З ЖИТТЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ У БАФФАЛО

В неділю, 3-го січня ц.р., по Службі Божій члени Пластової станиці, їхні батьки та численні гості зійшлися до шкільної авдиторії, щоб спільно засвітити традиційну пластову свічечку і заразом відзначити День солідарности. На залі погасли електричні вогні... Настала святочна тиша, і в темноті, немов на небозводі, мерехтливими зірками освітлили залю безліч палаючих свічечок. При співі стародавньої колядки „Бог предвічний" старші пластунки-виховниці ділилися з усіми просфорою. Ст. пл. кошова Ірена Ващак розповіла про значення і потребу відзначення свят-вечірньої свічечки. Старанно підготовані деклямації у виконанні новацтва та юнацтва переплітались колядками, що їх заспівували усі присутні. На закінчення пл. роз. Катруся Грещишин відчитала есей Софрона Левицького „Під Святий Вечір", а Мар'янка Якубовська продеклямувала вірш Богдана Лепкого „Свят-Вечір". Їхній виступ присутні нагородили рясними оплесками.

На чорній сильветці, обведений колючим дротом, біля освітленої ялинки виднів великий портрет в'язня сумління нескореної України Вячеслава Чорновола, якого прикрашувала китичка свіжих жовтих рож, що стали символом любови і геройського страждання за народ.

Тримаючи у руках велику горіючу свічку, обмотану колючим дротом, станичний пл. сен. Ярослав Пришляк подав ґенезу Дня солідарности. Він сказав: „Ми ніколи не повинні забути жахіття великого голоду 1932-33 років, могил Вінниці, Чорнобиля. Ця горіюча колюча свічка — це символ життя, віри,—символ політичного в'язня. Це тюрми, концтабори, психушки. Це обман проголошеної для наївних 'гласности і перестройки' ".

У суботу, 23-го січня ц.р., після закінчення науки у школі українознавства, зібралася велика пл. родина — новацтво, юнацтво, Улади УСП-УПС, щоб пластовим апелем відзначити найбільше свято українського народу — Акт 22-го січня, проголошення самостійности і соборности. Пластовим звітом до станичного ст. пл. Мирон Депутат відкрив програму. Після відспівання пл. гимну та хвилинної мовчанки на пошану героям, які життя своє віддали за нашу державність, ст. пл. Мирон Депутат виголосив гарною українською мовою святочне слово. Відспівано кілька настроєвих пісень, а юнацтво та новацтво деклямували вірші. Талановита у виголошуванні деклямацій пл. юн. Мар'янка Якубовська з особливим чуттям продеклямувала вірш „Героям Крут і Базару". Братчик Славко поділився враженнями в час його пластування на рідній землі. Святочну програму апелю збагатило проголошення і передача відзначень пл. виховникам та звільнення з юнацтва.



На станичній пластовій свічечці і Дні солідарности промовляє кошова ст. пл. Ірена Ващак. Вірш читає пл. розв. Роман Правак.

Четвертим відзначенням нагороджено пластунів і пластунок: Соню Плешкевич, Марка Плешкевича, Олеся Плешкевича, Романа Пікаса, Мар'янку Якубовську, Христину Паслваську. Третім — Катрусю Пистрак, Ірену Ващак (друге), Ганю Ващак, Наталку Паславську, Ренату Бейгер, Адріяну Правак, Юрія Депутата, Василя Бурду, Петра Коритка. Другим старшопластунським: Андрія Пришляка, Андрія Дмитріюка, Мирона Депутата, Тамару Коритко. Перед станичним проводом станула пл. роз. Адріяна Правак, церемонію звільнення з юнацтва та прийняття до старшого пластунства перевели станичний, заступник станичного ст. пл. Мирон Депутат та зв'язковий ст. пл. Андрій Дмитріюк.

За довголітню безперервну жертвенну працю для Пласту були відзначені та проголошені на ЮМПЗ в Канаді св. Юрієм в золоті пл. сен-ри Богдан Пашковський та Мар'ян Стасюк. Сьогодні на апелі в імені Головної Пластової Булави станичний вручив заслужене відзначення — медалю св. Юрія в сріблі та Грамоту Заслуги пл. сен. Олі Чмолі. На честь відзначених пластунство кликнуло радісно тричі „Слава!"

Відспіванням пісні „Від сиднього Дону до сивих Карпат" та національним гимном закінчено святочний апель.

24-го січня члени пл. станиці взяли участь у пл. одностроях з прапорами в Богослужбі в наміреній свята державності, опісля була відспівана Панахида за Першого Начального Пластуна Сірого Лева та померлих членів.

14-го січня добродійна установа Сіти Мішен в їхній радіопрограмі передала пл. станиці п'ятихвилинну подяку за виконане „добре діло" — за збірку вживаних речей та харчів, а також надіслала листа з подякою.

Перед пластовою станицею нові завдання: підготова до Свята Весни таборів, вишколів. З нагоди 1000-ліття великого Ювілею Хрищення Руси-України старше пластунство та юнацтво всеціло включилося в програму святкувань школи українознавства, яка є включена у велику програму ювілейних святкувань одного громадського Комітету міста Баффало.

Братчик Славко

ЗАКОРДОННІ КОРЕСПОНДЕНТИ повідомляють з Москви, що міністерство оборони СССР порозумівшись з Політбюром ЦК КПСС, наказало продемонструвати в Єревані і на передмістях військову силу, виславши до Вірменії більші військові відділи і танкові з'єднання. Демонстрація у Вірменії, у якій, як відомо, брало участь біля 200,000 осіб, була одною з найбільших й найбільш небезпечних для комуно-московських імперіялістів, тому вони вирішили пострашити вірменів танками, бо імперія москалів втримується тільки на силі багнетів, кажуть місцеві вірменські націоналісти, які домагаються не тільки приєднання Нагірно Карабахської області до Вірменії, але також збільшення прав в кожній ділянці. Були раніше поголоски, що КҐБ намагалося спровокувати заколоти у Вірменії, щоб була причина до арештів і репресій, але вірмени завчасно викрили провокаторів і масова маніфестація була у загальному мирною.

ІРАНСЬКІ ЛІТАКИ вперше за багато місяців бомбардували Теґран. Літаки бомбардували нафтопереробні фабрики іранської столиці, а також ряд інших міст. Теґранське радіо повідомило, що в результаті налету в південному передмісті міста загинула одна людина, а кілька були поранені, однак не згадано про бомбардування інших населених пунктів. Головні нафтопереробні фабрики Ірану розміщені в Теґрані, Тебрізі, Ісфаґені і Шіразі. В результаті іракських бомбардувань у 1986 році їх продуктивність зменшилася вдвоє, у зв'язку з чим вперше з початку війни Іранові довелося імпортувати частину нафтопродуктів і запровадити карткову систему на бензину. Як твердить іракське командування, всі літаки щасливо повернулися на летовища. Іранський уряд оголосив, що у відповідь нанесе удари на Баґдад і Басру, і рекомендував жителям цих міст перебратися у безпечне місце.

ПІД ТИСКОМ ЕСПАНСЬКОГО УРЯДУ Адміністрація президента Роналда Реґена пообіцяла протягом трьох років забрати з військової бази у Террихоні 401 літак стратеґічної авіяції Військово-повітряних сил ЗСА, до складу якої входять 72 винищувачі-бомбардувальники „Ф-16", що можуть нести як звичайну, так і нуклеарну зброю. Три тижні тому секретар Департаменту оборони ЗСА Френк Карлуччі під час візити в столицю Італії обговорював справу перекинення „Ф—16" на одну з військово-повітряних або ракетних баз Апенінського півострова.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ „Вашінґтон Таймс" Билл Ґерц наводить коментарі совєтського втікача, колишнього майора КҐБ Станіслава Левченка про події у Вірменії. У розмові з працівниками редакції С. Левченко сказав: „Ми є свідками історичного процесу швидкого розпаду совєтської соціялістичної системи, і ніщо не в силі зупинити цей розпад. Він іде все швидше і швидше". На думку Левенка, масові демонстрації, які відбулися недавно у Вірменії, означають, що совєтська влада пожинає нині плоди грубо помилкової сталінської національної політику. Совєтську політику пригнічення малих народів, таких як вірмени, Левченко назвав „бомбою сповільненої дії", яка довго чекала свого часу.

ПЕРЕДВИБОРЧУ ПЕРЕМОГУ здобули в неділю, 28-го лютого ц.р., у стейті Мейн зі сторони Республіканців віцепрезидент Джордж Буш, а з боку Демократів губернатор массачусетського стейту Майкел Дукакіс. Легко здобули другі місця демократ-негр Джесі Джексон і республіканець Пет Робертсон.

59-ий Відділ УНСоюзу в Бриджпорті відбув збори

Бриджпорт, Конн, (І. Г.). — На загальних зборах 31-го січня ц. р. 59-ий Відділ „Українська Січ" вибрав управу на 1988 рік в такому складі: голова — Дмитро Стець, заступник голови — Петро Бойчук, фінансовий секретар — Тарас Сливінський, касир — Василь Манійчук, рекордовий секретар — Ігор Гайда; Контрольна комісія: Василь Пелещук, Микола Івашків і Богдан Романів.

Збори пройшли згідно із статутом та програмою в діловій, товариській атмосфері. Рішено дати датки на відзначення 1000-ліття Хрищення України, на громадські організації та на фонд оборони І. дем'янюка. Теж запляновано зробити літній пікік та товариські зустрічі та прогульки.

Після зборів було товариське прийняття, під час якого присутні дальше розмовляли про пляни майбутньої діяльности.

Завершується...

(Закінчення зі стор. 1)

ної фінансової бази для праці Державного Центру, в чому всі політичні, громадські організації та все українське громадянство діяспори мусіли б взяти активну й жертвенну участь.

В кінцевій точці нарад Підготовчої комісії обговорено справу скликання теперішньою Президією УНРади наради фракцій політичних партій, тих, що є в УНРаді і тих, що до неї повертаються, з метою узгіднення їх делеґатського заступництва в УНРаді та їх активної участи в новообраних органах Державного Центру, включно із фінансовою підтримкою ДЦ для його ефективної дії.

Українська Вільна Академія Наук

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Відкриття .... **Василь Омельченко**
Доповідач .... **Ярослав Білінський**

Тема: *Феномен Щербицький*

Пленарне засідання відбудеться

в неділю, 6-го березня 1988 р. о 2-ій год. дня

в будинку Академії в Ню Йорку

206 Захід 100-та вул.

Громада С. Бавнд Бруку і околиці

— влаштовує —

ЗУСТРІЧ

з Миколою і Раїсою РУДЕНКАМИ

в неділю, 6-го березня 1988 р.
Початок о год. 5-ій веч.

Дім Української Культури при УАПЦеркві в США
Девідсон Авеню, С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Роз'єднані зустрічаємо 1000-ліття

Бінґгемтон, Н. Й. (Е. К-о). — Хоч між українськими (католицькою і православною) парохіями в Джонсон Сиги (Бінґгемтоні), Н. Й., вже більше 30 років існує тісна співпраця на громадському відтинку нашого життя на поселеннях, не зважаючи на спроби,не вдалося осягнути її у справі соборного відзначення 1000-ліття Хрищення України. І обидві громади почали діяти відокремлено, так, наче б справа Хрищення України була справою одного чи другого віровизнання окремо, а не справою християнської України.

Не наша справа дошукуватися джерел і причин такого наставлення і не збираємося нікого ні винувати, ні критикувати, але коли у нашій пресі подається, які великі досягнення різних комітетів, що їх почесно очолюють найвищі церковні достойники наших віровизнань, а клітинами (на низах) подається заборону відзначування цієї 1000-літньої річниці: православних з католиками і навпаки, а при тому є ще й такі що узурпують собі право, мовляв, „тільки ми, а ніхто інший", бо „ми історично пов'язані з 1000-літтям", і немає ніяких офіційних заяв найвищих церковних чинників у тій справі.

У висліді такого наставлення — розгублені і роз'єднані, ми переступили поріг Ювілейного Року, і стривожено питаємо: а що буде дальше? Які ще несподіванки принесе нам життя? Маємо вже календарі світових, крайових, епархіяльних, церковних і світських, аж до парохіяльних імпрез 1000-ліття Хрищення України, а фактично не підготовані духово і тому роз'єднані, питаємо: „Quo vadis?" (Куди йдеш?)

Ще в минулому році був покликаний парохом української католицької церкви Христа Чоловіколюбця в Джонсон Сиги о. Богданом Конем Комітет для відзначення 1000-ліття Хрищення України, який прийняв плян і розгорнув його в дію. Немов прелюдією до святкувань було в минулому році кілька релігійного характеру імпрез (чин відновлення св. Тайни Хрищення, виставлення в церкві чудотворної ікони Охтирської Богоматері, мандрівна чудотворна ікона Почаївської Матері Божої, яку переноситься щотижня від хати до хати поодиноких родин та інші).

1988 рік, рік 1000-ліття Хрищення України, почався в нашій громаді дуже ефективною імпрезою, яка звернула увагу всієї нашої околиці. З ініціятиви о. Б. Коня влаштовано тут 17-го січня в популярному парку Отсіненґо, що розташований над рікою Шененго, традиційне освячення води чи, як то в Україні називали, Водохрища.

На березі невеликого озера уставилася процесія з хрестами, хоругвами і прапорами. Чотирьох священиків підійшли до вирубаного з льоду хреста і могутнім „Бог предвічний" почалася Йорданська відправа. З легким подувом вітру гралося полум'я воскових свіч у руках вірних, а уста шептали молитву або включалися у спів, що нісся у простори величним славнем Христові „Коли христився Ти в Йордані".

Якось більш святочно було, як звичайно буває при церковних відправах. Може тому, що рівночасно з молінням зроджувалися у більшости з нас спомини нашого дитинства про Водохрища над ріками рідної нашої України. Які глибокі своїм змістом наші моління. Яка багата наша традиція. О, як збагачуємося ми духово, коли об'єднуємося в молінні, в нашому набоженстві.

„Щоб Господь Бог зіслав Йорданське благословення і освятив цю воду", — виголошує священик і тричі запаленими свічами-трійцями робить хрестовидний знак над водою і тричі занурює їх у воду.

„Ти ж бо самий Чоловіколюбче, Царю, прибудь і сьогодні найденням Твого святого Духа і освяти цю воду...". Китицею васильку, зануреною в освячену воду, священик покропив у чотири сторони світу, а тоді з іншими священиками окроплювали освяченою водою вірних.

Як символи Св. Духа вилітали з рук священика білі голуби, а за ними випущено 1000 білих бальонів, наповнених гелієм, з написами „1000-ліття Хрищення України — 988-1988". Хмарою підніналися вони вище й вище, а легкий вітрець зносив їх на схід.

„В Україну летіть! В Україну!" — кликнула біля мене жінка. „В Україну! В Україну!" — підхопили інші. „Україні несіть наш привіт!". І тужливі погляди летіли їм услід.

Так закінчилося Водохрища в Бінґгемтоні, залишаючи по собі святковий настрій і оживляючи жмут давних споминів про Йорданські святкування в нашій любій Україні та інформуючи наших різнонаціональних співгромадян, що ми вступили в Ювілейний Рік 1000-ліття Хрищення України.

В місцевому щоденнику „Press Sun Bulletin" появилася наступного дня велика кольорова світлина фрагменту відправи чину великого освячення води та змістовна новинка про цю відправу.

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

Зінаїда Григоренко у своїй промові пригадала, як її покійний чоловік любив Україну. Тільки вони одружилися, він повіз її на свою батьківщину. З. Григоренко говорила про дружин політв'язнів, які всіма силами допомагають політв'язням, їздять до них у табори на побачення, клопочуться за них тощо. Вона розповідала як дістала листа від ув'язненого П.Г.Григоренка про те, що його дуже б'ють. Цього листа вона прочитала іноземним кореспондентам і зміст його став відомий в усій Европі. Англійці попрохали дозволу зробити фільм про Григоренка і фільм було випущено . Григоренко, його боротьба за права людини і муки в ув'язненні та психушці стали відомі в усьому світі.

„Найбільшим пам'ятником Петрові Григоренкові буде наша спільна дружня боротьба за свободу. Мусімо пам'ятати — хто сіє ворожнечу між націями" — сказала Зінаїда Григоренко.

ВЕЧІР „ГОЛОДНОЇ КУТІ"

Для українців метрополітального Вашінґтону не є ніякою новиною чи несподіванкою відбуття спільних святкових зустрічей з нагоди державних свят, днів народження чи смерти визначних українців, вечорів розвагових у новоріччя, на Маланку тощо.

Чому „спільністю" починаємо цей репортаж? Ось чому. Авторові цього репортажу кілька днів тому довелось відвідати одну з українських громад біля Ню Йорку. Не без гордощів говорив про досягнення порівняно невеликих громад різних віровизнань, про будування церков католицькими і православними громадами, про нашу школу українознавства, про Об'єднання та Товариство професіоналістів. Одним словом, розхвалився. Та дивлюся, а мої співбесідники не радіють разом зі мною. Е, думаю, щось воно не теє. Взяв і спитав: „Чому на вашому обличчі смуток, коли про таке дорогоцінне явище говорю, як і сам святий наш Ювілей Тисячоліття Християнства, про об'єднання громад для досягнення чогось спільного?". А мені кажуть: „Ви досягнули неможливого! У нас про якусь спільність і говорити не можна. Тому і смуток, друже. Але, будь ласка, не зупиняйтесь, говоріть. Ми хоч за вас потішимося, порадіємо разом з вами".

І розповів я про вечір „голодної куті", чи, як його ще називають, в залежності від земель українських, Щедрий або Святий Вечір. Ми давно збираємося разом і спільно відзначаємо цей Вечір. Так і цього року, у рік святого Ювілею Тисячоліття Хрищення великої держави Київської Руси за часів володарства святого і рівноапостольного Володимира Великого. Очевидно, що з наближенням самої дати Хрищення наших предків все відбулося в особливому торжественному піднесенні, з щирим виявом християнської і братерської любови, що потрібно українському народові так само, як і віра в Бога, як і самостійне, державне життя!

Ми молилися за наш народ, за Україну, за нашу прибрану Батьківщину, за наших ієрархів, за всіх християн, людей доброї волі. Ми молилися і за тих, кому присвячено православний храм святого Андрія Первозванного нашої метрополітальної громади, за жертви людо- й природовбивчого інциденту на атомній електростанції в Чорнобилі.

Ми молились і стояли поруч, як і годиться нащадкам великих предків. Стояли поруч і наші священики отці Подгурець і Лончина. Отець Григорій Подгурець — настоятель новозбудованого православного храму святого Андрія Первозванного, збудованого за проєктом архітекта-інженера Мирослава Німціва. А отець Тарас Лончина — настоятель української католицької церкви Святої Тройці.

І так не вперше, і дай Боже, щоб не востаннє. Бо таки в єдності наша сила, в єдності!

У своєму пасторському слові отець Лончина нагадав нам про значення святойорданських свят, про ті прекрасні традиції нашого народу і привітав з наближенням Тисячоліття.

Про зобов'язуюче нас усіх значення Ювілейного року Тисячоліття Хрищення Київської Руси, відданість вірі, народові та його державності говорив отець Григорій Подгурець.

І обидва отці після молитов і посвячення води в церкві поблагословили страви, які приготувало наше невтомне сестрицтво для цього Вечора „голодної куті", Щедрого чи Святого Вечора.

Радісно і гамірно було. Були привітання від усіма нами шанованими голів парафіяльних управ.

Ведучий програмою вечора Віктор Кулій, заступник голови православної громади метрополітального Вашінґтону, прочитав спогад про Водохреща в старому Києві. А серед присутніх були й кияни. І пригадалось їм, як до скованого кригою Дніпра пішки й на конях спішили люди. Були тут і з Труханового острова, Передмостної, Макільської й Саперної слобідки, Чортория, Наталки, Вишгороду, Межигір'я, Микильської пустині і околишніх сіл аж до Десни й Прип'яті. Звідусіль спішив люд з пляшками й кухликами за святою водицею нашого сивоусого Дніпра-Славутича.

А такі ж, може дещо менш людні, посвячення Йорданські відбувались по всіх річечках і озерах усіх широких земель України. А молодь, наші молоді професіоналісти й студенти, які створили свій ансамбль бандуристів, привітали нас усіх колядкою „Бог Предвічний".

Прийшли й радісні новини, повідомлення: Український Народний Союз, який своєю позичкою допоміг православній метрополітальній громаді Вашінґтону побудувати новий храм, перебрав мортгедж, 600,000 долярів.

Борг великий. Але його треба якнайшвидше сплатити. І знову мусимо до людей щедрих, жертвенних і доброї волі звертатися по допомогу. Звертаємось і віримо, що люди не відмовлять і таки допоможуть нам сплатити цей борг на втіху й радість наступним поколінням.

Пожертви свої просимо присилати на адресу: St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church 15100 New Hampshire Ave., Silver Spring, Md., 20904.

І запрошуємо всіх молитися разом з нами 24-го квітня, коли відбудеться урочисте посвячення нового храму імени святого Андрія Первозванного Вашінґтонської метрополітальної громади. Нехай ніколи не розривається єдність наша народна!

Вашінґтонець

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і Незабутнього
БРАТА, ШВАҐРА І СТРИЙКА

бл. п. мґра права

Володимира Рижого

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 12-го березня 1988 р. о год. 9.30 ранку
в церкві Непорочного Зачаття
в Гемтремку, Миш.

Про молитви за спокій душі Покійного просять
брат АДАМ з Родиною

У ДРУГУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої і Найдорожчої
ЖІНКИ, МАМИ, БАБЦІ І СЕСТРИ

бл. п.

МАРІЇ ГАРМАТІЙ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в українських католицьких церквах:

св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., 5-го березня 1988 р.;
Непорочного Зачаття ПДМ в Маямі, Фльорида, 5-го березня 1988 р., о год. 9-ій ранку;
св. Миколая у Вотервліт, Н. Й., 5-го березня 1988 р., о год. 9-ій ранку

Просимо згадати Покійну у своїх молитвах!
В глибокому смутку:

чоловік — ПАВЛО
син — д-р МИРОН з дружиною ЛІДОЮ і дітьми МАРКОМ, НАДІЄЮ і СТЕПАНОМ
дочка — МАРІЙКА БОЙЧУК з чоловіком ОРЕСТОМ і дітьми АДРІЯНОЮ, ЛІДОЮ і ЛЯРИСОЮ
брат — ДМИТРО КУЗІВ з дружиною СІЛЬВІЄЮ і дітьми КВІТКОЮ та ОЛЕСЕМ



У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять померлих дорогих осіб на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Ірена М. Новицька і Марта Новицька з мужем Джаном Стеідл — по $1,000 в п'яту річницю смерти мужа і батька бл. п. Осипа Новицького, на бібліотечний фонд Його імени.
Ада Кулик — $1,000 в пам'ять бл. п. Вікторії Беклунд і в п'яту річницю Її смерти, на фонд української книжки ім. Василя Стуса.
Орися Охримович з дітьми Андрієм, д-р Христиною та Юліяном — $1,000 в першу болючу річницю смерти найдорожчого мужа і батька св. п. інж. Юліяна Охримовича.
Д-р Богдан і Ольга Фараонів, син з дружиною — $1,000 у світлу пам'ять батьків бл. п. Миколи і Людмили Фараонів Сердюк.
Д-р Люба Л. Костів-Кладко з чоловіком Осипом — $500 в пам'ять мами бл. п. Софії Ліщинської, великої приятельки і Меценатки українських студій в Гарвардському університеті, на дослідження архівів про Україну.
Катря і Володимир Воловодюк — $500 в пам'ять батьків — в осьму річницю смерти бл. п. Дмитра Воловодюка і в першу річницю смерти бл. п. Стефана Шевчука.
Марія Сайкевич Кодельська — $500 в пам'ять бл. п. д-ра Віктора Сайкевича, бл. п. д-ра Ігоря Кодельського і бл. п. д-ра Петра Сайкевича.
Згідно з волею бл. п. проф. Олександра Татомира — діти Покійного Христина Мельник, Остап Татомир і Леся Городиська переслали — $500.
Святослав Боженко — $250 у славну пам'ять бл. п. проф. Бориса Олександровича Боженка, на фонд Драгоманова.
Олена Куса — $210 в пам'ять рідних: сина і синової бл. п. Володимира і Тереси Біленьких, мужа бл. п. Івана Кусого, родичів, бл. п. Розалії і Михайла Івашків, сестер, бл. п. Іванни Тиндик і Люби Хижак та братів бл. п. Климентина і Володимира.
Мирослава Белей — $100 в пам'ять брата бл. п. Михайла Рубчака.
Павлина Проданюк — $100 в світлу пам'ять і в другу річницю смерти сина, бл. п. проф. Ігоря і мужа бл. п. Йосифа, на фонд Драгоманова.
Христина Блаженко — $100 замість квітів на могилу вуйка, бл. п. д-ра Любомира Билова.
Галина Сиротюк — $100 в першу річницю смерти зятя, бл. п. інж. Юліяна Охримовича.
Анна і Роман Байляк — $100 замість квітів на могилу мами приятеля, бл. п. Тетяни Ненадкевич.
Т-во Угнівщина — $100 в пам'ять бл. п. д-ра прав Володимира Петришини.
Д-р Омелян і Марта Лукасевичі — $100, Іванна і Роман Федики — $50, М. Турецький — $25, О. Коморовський — $20, Оксана й Іван Микитин — $10 — в пам'ять бл. п. Олександра Татомира.
Олена Кос — жінка, Євгенія — дочка, Михайло і Ярослав — сини — $100 в річницю смерти чоловіка, батька і дідуня, бл. п. інж. Романа Коса.
Романа й Іриней Гарасимяки — $100 замість квітів на могилу бл. п. Марії з Круглякіз Стецик.
Don and Stephany Dobbelaere, The Administrative Staff at Park Rige Hospital, Penfield Credit Union — Rochester District — по $100, Lelia W. Ewards — $50, Credit Union Center — $40 **в світлу пам'ять бл. п. Володимира Гавриляка.**
Стефанія Лазечко — $75, Пилип і Стефанія Гайди — $50 в пам'ять бл. п. Богдана Старуха.
Микола Ненадкевич — $75, в пам'ять матері, бл. п. Тетяни Москалець Ненадкевич.
Тереса й Ерлінґ Бджорндал, Петро і Надя Воробії, Олег і Тамара Гаврилишини, Марта Савченко, Петро й Іроїда Черняки — по $50, Женя Зварич, Ніна Козій — по $20 в пам'ять бл. п. Віри Воронки.
Д-р Василь і Герта Соколики — $50 в пам'ять бл. п. Ольги Пахолок.
Евстахій Федів — $50 в пам'ять бл. п. д-ра Любомира Билова.
Співпрацівники Ebasco Services Incorporated — **$50 в пам'ять бл. п. Стефана Данилевича.**
Д-р Осип і Галина Тимочки — $50 в пам'ять бл. п. Марії Кіндрат.
Д-р Тарас і Рута Галібеі, Марта Б. Крамарчук — по $25 в пам'ять бл. п. д-ра Іллі Мули.
Ярослава і Григор Шараневичі — $25 в пам'ять бл. п. Богдана Остап'юка.
Мерцедес Джус — $25 в пам'ять чоловіка бл. п. Т. Джуса.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померших вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

27-го лютого 1988 р. Всевишній Господь покликав, на 66-му році життя до Свого Небесного Царства, прийняти належну нагороду
нашу ДОЧКУ, ДРУЖИНУ, МАМУ, БРАТОВУ

бл. п.

ЛІДУ-МАРІЮ СМИК

Померла в Колл Ситі, Ілл. після довгої й повної терпінь недуги, прийнявши святі Тайни: Сповідь, Пресв. Евхаристію й Оливопомазання.

ПОХОРОНИ відбулися в днях 1-го березня 1988 р. в соборі св. Володимира й Ольги в Чикаґо, Ілл. Похоронена на цвинтарі св. о. Николая в Чикаґо, Ілл.

Горем прибиті:

мати — СТЕФАНІЯ КОЖУШКО
чоловік — РОМАН
сини —
ЕВГЕН з дружиною КАРИНОЮ
МАРКО з дружиною АННОЮ
РОМАН
рідня —
о. БОГДАН СМИК з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ, дітьми і внуками, Ютика, Н. Й.
СТЕФАНІЯ СМИК-ТАРНАВСЬКА з чоловіком о. ВОЛОДИМИРОМ, дітьми і внуками, Едмонтон, Альберта, Канада
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді, Україні

Замість квітів просимо жертвувати на Святі Літургії або на Патріярший Фонд св. Софії.
Адреса св. Софії така: St. Sophia Ass'n of Ukrainian Catholic (Patriarchal Fund), 7911 Whitewood Rd., Philadephia, Pa. 19117

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ в Ірвіґтоні, Н. Дж.
Неділя, 6-го березня 1988 р. год. 5-та по пол.

ДИПЛОМОВИЙ РЕЧИТАЛЬ

Мірям Худьо

кл. ГАЛІ КЛИМ

В програмі фортепіянові твори: Баха, Бетговена, Шопена, Ґріґа, Дебюссі, Копленда, Лисенка, Ревуцького і Кос-Анатольського.

Заля Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
Дохід призначений на потреби Української Школи св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Американська...

(Закінчення зі стор. 2)

перевіряли їхні паспорти і багаж. Ще й до того, нadиво, вони були далеко молодші від американських студентів, а це тому — як вона пізніше довідалася, — що молоді люди примушені силою обставин у дуже молодому віці іти до праці, бо уряд натискає на них, щоб вони якнайскоріше одружувалися і закладали свої родини, а на неодружених 18-річних чоловіків і жінок, які після дев'ятьох місяців ще не завагітніли, накладає дуже високі податки.

На запити К. Редіс — чи за їхньою групою стежили кагебісти, — студентка відповіла, що вона не завважила нікого підозрілого, але інші їй розповідали, що коло них ввесь час крутилося кількох „людців".

П. Конвей ще розповіла К. Редіс, висловивши захоплення, про відвідування їхньою групою музеїв, архітектурних пам'яток, театрів, російського балету. Її лише жахала думка — призналася вона, — що оці виконавці балету, які б вони у танку майстерні й не були, крім своїх виступів на сцені нічого... іншого не роблять.

В кінці інтерв'ю П. Конвей заявила, що навіть за короткий час своєї поїздки до СССР їй пощастило „вникнути в економічну систему росіян, познайомитись із нею ближче, побачити, що в Америці навіть найбільше вбогі люди живуть куди краще, ніж кожен пересічний росіянин у СССР".

Сірість буднів, що вилонюється власне із-за важких економічних обставин, — зазначила вона, — це основна ціха, що позначується на житті совєтського громадянина. Це факт, що на щоденний хліб мусять працювати обидвоє — чоловік і жінка — платня бо одного лише з них не вистачає на прожиток сім'ї. На приватне особисте життя там у тісних помешканнях немає місця та й немає на це часу, — підкреслила П. Конвей, — коли треба простояти в довгих чергах. Вкінці Памела сказала, — що перебуваючи в СССР, вона багато більше познайомилась із життям совєтських громадян, аніж це могло б бути на викладах в університеті, тому в її плянах є ще раз поїхати до СССР.

На перший погляд можна сказати, що це дуже добре, що Памела Конвей „вникнула" в суть життя... росіян". Та її спостереження торкаються радше і властиво виключно економічного питання совєтських громадян, чи як вона переважно про них згадує – „росіян". Та й що Памела такого розповіла, що досі ще невідоме читачеві на Заході, особливо-цьому, що цікавиться питанням СССР. Адже трагедія народів СССР не лише в спаді економіки цієї країни.

Правда, у П. Конвей не було багато часу, щоб все збагнути, щоб все завважити, її радше водили скрізь всілякі ґіди, куди це було їм завгодно, але їм важливіш усього бажалось у якнайпишнішому блиску показати російську культуру. Тому було б добре, щоб заки знову П. Конвей і їй подібні виберуться до СССР- простудіювати дещо із національного питання, щоб вони побачили, що в Совєтському Союзі, крім росіян, живуть ще інші народи, хоча б й український, адже його населення не становить малої його жмені, а 37 мільйонів осіб. Варто б було їй теж доконче познайомитись як в дійсності властиво представляється соціяльний статус совєтських громадян, адже відомо, що засоби тамошньої масової інформації, ніби й далі, слідуючи за гаслом Французької революції, проголошують — „urbi at orbi" — крізь пропаґандистські фанфари про „Свободу, рівність і братерство" та про „безкласове радянське суспільство".

І не во гнів Памелі Конвей кажучи, читачі мейплвудської газети раді б довідатися не лише про відсутність матеріяльних благ у СССР, але й про оце справжнє, авторитарне обличчя совєтської влади, за велінням якої відбуваються переслідування народів не лише в політичному, але й у вселюдському аспектах, бо де ж, як не у СССР розбивають родинне життя своїх громадян. Ось для прикладу-кривавий довгою війною Афганістан куди, відриваючи від рідного порога висилають чиїхсь синів боротись просто нізащо. А що вже говорити про юнаків і молодих дівчат... добровільців, яких теж викорінюють із рідної землі, висилаючи розбудовувати сибірські землі; багато з оцих молодих людей там одружується і більше вже не повертається додому. А хіба горбачовська „гласність і перебудова" прикоротила релігійні переслідування? Як відомо, там далі політруки глузують з побожних громадян, а відвідування церкви, нічого доброго не ворожить і, звичайно, закінчується різними шиканами і репресіями.

Та знову повернувшись до згаданого інтерв'ю, треба признати, що кожна найменша інформація про державну систему Совєтського Союзу, хай іноді і не дуже вистачаюча, завжди приносить позитивні результати, якщо мова про усвідомлення невігласів і „недовірків" Заходу, яких ще доволі багато. А що вже й казати про точну, аналітичну і об'єктивну інформацію, що цементує і встановляє міцну, нерушиму греблю — у відсіч забріханому апаратові совєтської пропаганди і зарисовує справжню картину совєтської дійсности.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1988 р.

Клівленд, Огайо. Річні загальні збори Б-ва свв. апп. Петра і Павла 102 Відд. о год. 12-ій дня в приміщенні кафетерії школи св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. На порядку: звіти Управи, вибір Управи на 1988 р. і полагодження важливих справ. Проситься членів до участи. — Д-р А. Жгута, предс., І. Полянський, кас., М. Бобечко, секр.

• FUNERAL DIRECTORS •